

Миколаївська обласна державна адміністрація

Редакційна колегія обласної
книги науково-документальної
серії видання “Реабілітовані історією”

Бюлетень
(відомості про громадян,
що зазнали політичних репресій)

м. Миколаїв

Випуск 2

Миколаїв - 1996

Бюлетень (відомості про громадян, що зазнали політичних репресій). -
Миколаїв, 1996. - 63 с.

© Бюлетень редколегії є офіційним виданням. При публікації матеріалів
з бюлетеня посилання на нього обов'язкове.

Редколегія: *Круглов М.П. (голова), Журецький Я.І. (заступник голови),
Вашкевич В.М. (відповідальний секретар), Бойченко В.П., Бондар Ю.С.,
Восьмирко К.С., Гоцуєнко Є.І., Зайцев Ю.О., Коваль А.Д., Козлов В.І.,
Лоскутников В.С., Мейжис І.А., Олійник А.І., Пучков В.Ю., Романовський
Г.Ф., Самойленко А.І., Тригуб П.М., Шапірко П.М., Шкварець В.П.*

Матеріали бюлетеня підготували: *Вашкевич В.М., Гамза В.І., Макарчук
С.С., Молодих І.В., Мирошниченко В.Г., Вашкевич Н.В., Касилова Н.М.,
Соловійова Т.В.*

Відповідальний за випуск *Вашкевич В.М.*

Комп'ютерний набір: *Соловійова Т.В.*
Технічне редагування: *Кобзар В.Є., Молодих Н.Є.*

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. ДОКУМЕНТИ	5
ПОСТАНОВА Президії Верховної Ради України “Про тлумачення закону “Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”	5
ВИТЯГ з протоколу допиту колишнього начальника УНКВС по Молаївській області Фішера І.В.	8
ПРОТОКОЛ огляду архівно-слідчої справи колишніх співробітників УНКВС по Миколаївській області	12
ПРОТОКОЛ допиту колишнього співробітника Миколаївського обласного відділу НКВС Федоровського А.Ю.	18
РОЗДІЛ II. ВІДОМОСТІ ПРО ГРОМАДЯН, ЩО ЗАЗНАЛИ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ	22

ВСТУП

У другому випуску бюлетеня продовжують публікуватися відомості про громадян м.Миколаєва, що зазнали політичних репресій. До бюлетеня включено Постанову Верховної Ради України “Про тлумачення закону “Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”, а також матеріали з архіву УСБУ по Миколаївській області на співробітників Миколаївського обласного управління НКВС кінця 30-х років. Матеріали наочно показують механізм і методи репресій на Миколаївщині в 1937-1938 роках.

Уточнення до відомостей про громадян - жертв політичних репресій надсилати до редколегії: 327001, м.Миколаїв, пл.Леніна, облдержадміністрація кімната, 412.

Телефони: 35-24-46, 39-91-47.

РОЗДІЛ I. ДОКУМЕНТИ

Постанова Верховної Ради України

“Про тлумачення Закону України “Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”

У зв'язку з численними запитами реабілітованих громадян, комісії по поновленню прав реабілітованих, інших посадових осіб та в інтересах єдиного поняття і вірного застосування Закону Верховна Рада постановляє:

1. Роз'яснити, що політичний мотив репресій (стаття 1) - це застосування державою примусових заходів щодо противників Радянської влади у вигляді пред'явлення обвинувачення у вчиненні політичного (контрреволюційного) злочину або визнання особи соціально небезпечною у політичному відношенні за наявності достовірних матеріалів, застосування на цих підставах репресій у судовому порядку відповідно до статей 33 - 34 Кримінального кодексу Української РСР у редакції 1927 року та в адміністративному порядку.

2. Територія Української РСР (стаття 1)- територія України на час прийняття Закону України “Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”- 17 квітня 1991 року.

3. Громадяни України - особи, які постійно проживали на території України до застосування щодо них незаконних репресій, і також такі, які з різних причин були переміщені за межі України.

4. Застосування (піддання) репресій (стаття 1):

- оголошення вироку, ухвали (постанови) позасудовим органом про застосування кримінального покарання, відправлення у заслання та вислання без пред'явлення обвинувачення у конкретному злочині;

- винесення судом або позасудовим органом рішення про необґрунтоване застосування примусових заходів медичного характеру;

- винесення постанови про арешт та перебування під вартою в разі закриття справи на попередньому слідстві чи у судовому порядку;

- прийняття рішень місцевими органами влади, службовими особами чи громадськими організаціями про застосування репресій в адміністративному порядку;

5. Не підлягають реабілітації особи (стаття 2, частина 1), щодо яких у матеріалах кримінальних справ є сукупність доказів, які підтверджують їх зраду Батьківщині у формах, передбачених Кримінальними кодексами Української РСР 1922, 1927, та 1961 років.

Злочини проти миру та людства (стаття 2, частина 2) - злочини, кваліфіковані за Законом № 10 Контрольної Ради у Німеччині від 20 грудня 1945 року “Про покарання осіб, винних у військових злочинах проти миру та проти людства” (стаття 2, параграф 1, пункти “а”, “б”, “і”, “с”) та згідно з Указом Верховної Ради СРСР від 19 квітня 1943 року “Про міру покарання для німецько-фашистських злочинців, винних у вбивствах та мордуваннях радянських цивільних громадян та полонених червоноармійців, для шпигунів, зрадників Батьківщини з боку радянських громадян та їх посібників”

Виходячи із загальноприйнятих принципів міжнародного права та на підставі наведених нормативних актів не можуть бути реабілітовані за Законом України “Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні” засуджені громадяни колишнього СРСР, іноземні громадяни та особи без громадянства, які під час другої світової війни служили у військових формуваннях фашистської Німеччини та її сателітів охоронних військах СС, поліції, адміністративних органах окупантів.

Підлягають реабілітації громадяни, які займали адміністративні посади в період тимчасової німецької окупації території України, якщо буде встановлено, що вони подавали допомогу партизанам, підпільникам і частинам Радянської Армії чи

саботували виконання вимог окупаційної влади, допомагали населенню в приховуванні запасів продовольства та майна чи іншим шляхом сприяли боротьбі з окупантами.

6. Збройні формування (стаття 2, частина 3) - стабільні угруповання осіб, які об'єдналися для боротьби проти державної влади, незалежно від кваліфікації дій їх організаторів та членів.

7. Направлення на заслання, вислання та спеціальні поселення в адміністративному порядку (стаття 3) - застосування репресій на підставі рішень місцевих органів влади, адміністративних органів посадових осіб чи громадянських організацій з політичних мотивів до сімей осіб, репресованих за обвинуваченням у контрреволюційних злочинах; до осіб, визнаних соціально небезпечними у політичному відношенні, противниками колективізації; обвинувачених у зв'язках з так званими "ворогами народу", у приналежності до політичних партій тощо.

Особи, які були незаконно вислані і заслані і згодом реабілітовані, поновлюються в усіх громадських правах, але на них не поширюються пільги, передбачені статтею 6 цього Закону.

Не підлягають реабілітації відправлені в адміністративному порядку на спецпоселення радянські громадяни, які перебували під час війни у полоні, а також репатрійовані громадяни, які служили у строювих формуваннях німецької армії, поліції, спеціальних німецьких формуваннях та брали участь у розвідувальних, каральних та бойових діях проти Червоної Армії, партизанів, армій антигітлерівської коаліції та мирного населення, за винятком тих, хто пізніше брав активну участь у складі Червоної Армії або партизанських загонів, а також у лавах Опору інших держав у бойових діях проти німецько-фашистських військ та їх сателітів.

Довідки про реабілітацію, згідно із статтею 3 цього Закону, видаються реабілітованим на їх вимогу органами внутрішніх справ за наявності у них відповідних документів (постанови про вислання, особистих справ на виселених осіб тощо), а за відсутності таких документів - районними комісіями по поновленню прав реабілітованих після встановлення ними факту виселення.

8. Особи, які були засуджені неодноразово або по сукупності за політичні (контрреволюційні) та загальнокримінальні злочини і згодом реабілітовані відповідно до статті 1 Закону за діяння як політичні (контрреволюційні) злочини із зниженням міри покарання в частині реабілітації, мають право на грошову компенсацію, передбачену статтею 5 Закону, за кожну репресію на підставі довідок про реабілітацію.

9. Реабілітовані, згідно із статтями 1 та 3 цього Закону, особи (їх спадкоємці першої черги) мають право на повернення (відшкодування вартості) вилучених у них будинків, майна (стаття 5). Можливість повернення реабілітованому будинку (його частини) в натурі вирішується з урахуванням конкретних обставин: правомочного проживання там громадян, великого порівняно з його вартістю розміру затрат на перебудову, потреби у продовженні його використання для соціальних потреб (дитячих закладів, лікарень тощо).

Не можуть бути повернені жилі будівлі, будинки реабілітованому (його спадкоємцям першої черги), якщо первинному набувачу вони були передані правомірно і знаходяться у його власності або перебудовані у нежилі будівлі чи суттєво перебудовані.

В разі неможливості повернення будівель чи майна у натурі реабілітованому (його спадкоємцям першої черги) його вартість відшкодовується установами, організаціями та їх правонаступниками громадянам та їх спадкоємцям, а якщо ці фізичні та юридичні особи та їх правонаступники невідомі - фінансовими органами з коштів місцевого бюджету у розмірах, встановлених Кабінетом міністрів України.

Склад майна, яке підлягає поверненню реабілітованому, встановлюється на підставі документів про його вилучення і реалізацію з архівів чи інших установ.

Майно (або його компенсація) повертається спадкоємцям першої черги реабілітованого в разі подання свідоцтва про право на спадщину, яке відкривається з дня прийняття про це рішення районною Комісією з питань поновлення прав реабілітованих. Коло спадкоємців першої черги визначається на день винесення цього рішення.

Свідоцтво про право на спадщину видається нотаріальними конторами достроково на підставі відповідного рішення Комісії з питань поновлення прав реабілітованих, яке має містити відомості про склад спадкового майна (або суму його відшкодування у мінімальних заробітних платах), перелік документів, на підставі яких встановлена належність громадянина до кола спадкоємців першої черги, та документів, згідно з якими встановлено факт смерті спадкодавця.

В разі появи спадкоємців першої черги реабілітованого вони мають право отримати свою частку (відшкодування вартості) у спадкоємця, який оформив на своє ім'я спадкове майно (компенсацію), а при невирішенні цього питання між собою - звернутися до суду.

Питання про спадкоємство жилого будинку при появі інших спадкоємців першої черги вирішується у судовому порядку.

10. Право на безкоштовне забезпечення автомобілем (стаття 6), встановленого для інвалідів класу, мають тільки реабілітовані згідно із статтею і цього Закону особи, які стали інвалідами внаслідок репресій і мають відповідні показання.

11. Довідки або посвідчення про реабілітацію, видані у державах-республіках колишнього СРСР або його державними органами, чинні на території України. В разі необхідності органи прокуратури та внутрішніх справ України роблять відповідний запит до органів держав-республік колишнього СРСР, які видали такі документи, щодо офіційних документів про підставу реабілітації та інших необхідних даних.

Правоохоронні органи, архівні та інші державні установи України за запитом державних та громадських установ, а також приватних осіб з держав-республік колишнього СРСР подають правову допомогу у питаннях, пов'язаних з реабілітацією.

12. Відповідно до частин четвертої та сьомої статті цього Закону обласні і Київський міський суди, військові суди регіонів і Військово-морських Сил України вправі переглядати в порядку нагляду і за нововиявленими обставинами кримінальні справи, розглянуті в минулому військовими трибуналами та позасудовими органами, в тому числі за межами території колишнього Радянського Союзу, щодо осіб, які на момент застосування репресій були громадянами України, останні судові рішення по яких винесені військовими трибуналами фронтів, військ МВС Українського округу та інших військових трибуналів, за винятком Військової колегії Верховного Суду колишнього СРСР.

13. Якщо відповідно до частини четвертої статті 7 і статті 8 цього Закону особа визначається такою, що згідно із статтею 2 цього Закону не підлягає реабілітації, прокурор складає відповідний висновок і повідомляє про це заінтересованих осіб. Прокурор надсилає справу на розгляд суду тільки за заявами, зверненнями заінтересованих осіб, які не погоджуються з висновками про відмову в реабілітації.

14. Особам, які реабілітовані у встановленому порядку до прийняття цього Закону (до 17 квітня 1991 року) і не мають або втратили довідки про реабілітацію, такі довідки можуть бути видані органами Служби безпеки України та Державного архіву України за умов, що рішення про це судових органів або прокуратури про їх реабілітацію є в архівних кримінальних справах.

15. Реабілітовані або за їх згодою чи в разі їх смерті близькі родичі мають право знайомитись з матеріалами закритих провадженням кримінальних та адміністративних справ і одержувати копії документів непроцесуального характеру. Знайомитися з такими справами вони можуть тільки в разі, якщо в них немає даних, які можуть негативно вплинути на гідність, законні права та інтереси як самих потерпілих, їх

ДПУ.
ї Комісії
еми.
, суду і
атру ім.
то справі
о чистці
льбанку,
обласним
і для їх
раїни до
ини, які
і.
лаївської
екручень
д.
ротьби з
:"Спілки
к званих
лишками
акритого
'евського
партійній
в'євців.

рідних, так і інших громадян.

Реабілітовані особи та їх спадкоємці мають право на одержання рукописів, фотокарток, інших особистих речей, які збереглися у справах. Державні органи зобов'язані повідомити рідних реабілітованого про місце його загибелі (смерті) при наявності таких даних.

Голова Верховної Ради України І.Плюц.
м. Київ. 24 грудня 1993 року.

Витяг з протоколу допиту колишнього начальника УНКВС по Миколаївській області Фішера І.Б.
5 липня 1956 р.

Допрос начат 5 июля 1956 г. в 11.45.
Окончен 5 июля 1956 г. в 18 час. 45 м.
гор. Николаев

Начальник следотдела УКГБ при СМ УССР по Николаевской области подполковник Шаповалов допросил в качестве свидетеля -

Фишера Иосифа Борисовича, 1896 года рождения, урож. с.Тростянец Винницкой области, члена КПСС с 1925 года, еврея с высшим юридическим образованием, работающего адвокатом Одесской Коллегии адвокатов, проживающего в г.Одессе, ул.Малиновского, 7, кв. 1.

Свидетель Фишер за отказ от показаний и за дачу заведомо ложных показаний по ст.ст. 87, 89 УК УССР предупрежден. Подпись.

Вопрос: В настоящее время, в результате пересмотра ряда архивно-следственных дел производства 1937-1938 гг., устанавливаются факты незаконных арестов граждан и применение к ним физических мер воздействия со стороны работников УНКВД Николаевской области. В частности, с вашей санкции была арестована группа партийных работников и инженерно-технического состава заводов: секретарь горкома партии Коломок, работники горкома партии и советских органов Черкас, Сорель Мария, Бессарабов, Жайворонов, Левин, Мухин-Новиков, Онищенко, Эпельман, Крючек, директор завода Степанов и др. Чем вы можете объяснить незаконные аресты граждан и извращенные методы следствия, имевшие место в УНКВД Николаевской области по отношению к арестованным в 1937-1938 гг.

Ответ: Невозможно ответить на этот вопрос в отрыве от той обстановки, в которой протекала вообще работа органов НКВД с тех пор, как их возглавил Ежов, а затем Берия. С этого момента культивировалось бесчеловеческое отношение к арестованным (карцер, наручники и др. физические методы воздействия). Совершенно игнорировался один из принципов соц. законности - презумпция невиновности. Единственным ценным доказательством стало признание арестованного и для этой цели рекомендовалось принимать всякие меры физического воздействия. Примерно в первой четверти 1937 г. начали поступать директивы НКВД СССР о производстве на местах массовых арестов и организации в дополнение к существующему тогда органу внесудебного разбирательства дел (Особые совещания) - в областях, так называемые тройки в составе начальника УНКВД, секретаря обкома партии и областного прокурора, для рассмотрения на месте отдельной категории дел (кулацкий антисоветский элемент, бывш. полицейских, жандармов, воровской элемент и т.п.) с правом присуждения к расстрелу и заключения в ИТЛ сроком на десять лет. При этом к-во подлежащих к аресту и осуждению тройками (к расстрелу или ИТЛ) заранее определялось НКВД УССР, в частности на Украине по каждой области в отдельности. Затем последовала директива о производстве массовых арестов среди населения польской национальности и об осуждении признанных виновными в особом порядке, а именно: путем представления списка непосредственно в НКВД УССР с

характеризующими данными на каждого человека и кратким изложением сущности обвинения. На основании этих списков там решался вопрос о расстреле (первая категория) или заключении в ИТЛ сроком на 10 лет (вторая категория). Из НКВД СССР после рассмотрения там этих списков в УНКВД поступали указания за подписью наркома внутренних дел и Генерального прокурора СССР о приведении их решения в исполнение. Затем эта же директива была распространена на арестованных из числа греческой, немецкой, болгарской национальностей. Также были директивы о массовых арестах выходцев из мелкобуржуазных партий (сионистов, бундовцев, эсеров и др.), бывших белогвардейцев, петлюровцев (на Украине), дела по которым решались на месте по усмотрению: либо тройки, либо направлялись на особое совещание или же в судебные органы. Дела на участников право-троцкистских организаций разрешались Выездными сессиями военной коллегии Верховного суда СССР. Причем, меры наказания по ним заранее были определены для состава суда и прокурора, участвовавшего в этом деле, кем-то в Москве. Кто там рассматривал эти дела, я не знаю. Для производства арестов и проведения следствия по всем этим категориям дел давались весьма ограниченные сроки и была установлена телеграфная отчетность перед центром о к-ве арестованных, законченных и рассмотренных дел, осужденных и о мерах наказаний. На этом основании на местах были произведены массовые аресты по всем имевшимся оперативным материалам, поступающим данным из НКВД СССР, НКВД УССР и других областей, материалам от парторганов (исключенных из партии по политмотивам), заявлениям и сообщениям граждан и другим материалам. К следствию привлекались почти поголовно все работники аппарата, не только малоквалифицированные работники, но зачастую безграмотные политически и общеобразовательно. Понятно, что времени для тщательной проверки этих материалов не было. Достаточно было либо "признания" обвиняемого, либо непроверенных показаний других обвиняемых или же свидетеля. Массовость и быстрота такой работы лишали возможности обнаружить самые нелепые и смехотворные обвинения. Работники, занимавшиеся допросами обвиняемых, были хорошо осведомлены о применяемых в НКВД СССР, НКВД УССР методов "получения" признания обвиняемых, многие лично наблюдали применение этих методов в НКВД УССР, в бытность там наркомом Леплевского, а затем Успенского, который кстати, как мне известно, лично избивал арестованных и поучал других как "добывать" признания.

Качество и квалификация того или иного работника оценивались по количеству полученных им "признаний" или значения (положения в партийно-советском руководстве) сознавшегося. Это служило мерилем для награждения таких работников. В такой обстановке приступил аппарат УНКВД Николаевской области к работе с момента его организации в октябре 1937 г. при следующих специфических условиях: до этого времени в Николаеве был горотдел НКВД, входивший в подчинение Одесского УНКВД. Деятельность последнего к тому времени ознаменовалась уже вскрытием, как это сообщалось нам, широко разветвленной право-троцкистской к/р организации под руководством бывшего секретаря Одесского обкома партии Вегера и ряда других работников советского партийного актива.

По показаниям Вегера и друг., полученных в Одесском УНКВД, проходило многих лиц советско-партийного актива города Николаева и районов, отошедших к вновь организованной Николаевской области, которые, как я показал выше, подлежали немедленному аресту.

Аппарат Николаевского УНКВД сформировался, главным образом, за счет работников бывшего горотдела, работников аппарата Одесского УНКВД, частично других областей и аппарата НКВД УССР. При назначении меня на работу в Николаев в Киеве на совещании начальников УНКВД вновь организованных тогда областей (Николаевской, Полтавской, Каменец-Подольской, Житомирской) бывший нарком

Леплевский предложил нам немедленно развернуть массовые операции по всем вышеперечисленным категориям, в частности, обратил мое внимание на материалы по делу Вегера и других, снабдил нас лимитами для осуждения на тройке и предупредил, что через некоторое время вызовет нас с докладом о проведенной работе. Тогда же Леплевский предупредил всех нас, что мы пока назначаемся временно исполняющими должность начальника УНКВД, а если справимся с работой, то будем утверждены в должностях начальников УНКВД. В таком направлении развернулась работа аппарата УНКВД Николаевской области. Были использованы все учетные материалы, показания по делам вскрытой организации в Одессе, по которым в частности проходил Коломок и другие. Многие работники аппарата, принимавшие раньше участие в следствии по делу Вегера и др., по памяти знали проходивших по этим показаниям лиц, проживающих в Николаевской области. В декабре 1937 года в Киеве состоялось совещание начальников управлений НКВД и аппарата НКВД УССР. Совещание проводил Леплевский. При всем активе было выражено недовольство по отношению ко мне за недостаточную работу, обвинял меня в увлечении хозяйственной и строительной работой.

Действительно в тот период надо было строить помещения и размещать аппарат, что мы и делали. Как я показал выше, на совещании в Киеве в феврале 1938 года уже новым наркомом Успенским и Ежовым мне было выражено недоверие за слабую работу и я был снят с должности начальника УНКВД. В период моей работы в УНКВД Николаевской области, в силу сложившейся в то время обстановки, о чем я показал выше, аресты перечисленных лиц, а возможно и других, производились на основании материалов оперативного порядка и других. С точки зрения сегодняшнего дня, да и в тот период, как я считал и считаю, они безусловно недостаточны, но я был бессильны противодействовать незаконным арестам и извращенным методам ведения следствия.

Лично я никого не допрашивал, а следовательно, и не применял извращенных методов следствия. На партийных собраниях парторганизации УНКВД в то время вопросы о нарушении советской законности не ставились, а наоборот, всегда бросали упрек тем коммунистам, которые не имели арестов и признательных показаний арестованных.

Я к вышесказанному хочу добавить, что по своему характеру мне была противна вся эта форма допросов и от навязанной мне работы врид. начальника НКВД всячески доступными мне мерами старался уйти, хотя и сознавал, что это сопряжено с опасностью.

В подтверждение сказанного свидетельствует тот факт, что я не награждался как другие и был снят с работы. Вся моя предыдущая работа в органах госбезопасности может свидетельствовать о том, что я не провокатор или бессовестный карьерист, как характеризовал лиц такого типа т.Хрущев. При необходимости это может быть подтверждено...

Протокол допроса мною прочитан.

Ответы с моих слов записаны правильно -

Допросил: начальник следотдела УКГБ при СМ УССР

подпись

по Николаевской области - подполковник

подпись (Шаповалов).

Верно: начальник следотдела УКГБ при СМ УССР

по Николаевской области - подполковник

подпись (Шаповалов).

Копия верна: пом. военного прокурора

ОдВО - подполковник

подпись (Камышев).

20 октября 1956 года.

Архів УСБУ по Миколаївській області. Спр. 2008-С. Арк. 101-104.

Протокол огляду архівно-слідчої справи колишніх співробітників УНКВС
Миколаївської області
7 лютого 1956 р.

Город Чернигов

Старший следователь следотдела УКГБ при СМ СССР по Черниговской области – капитан Алешин, произвел осмотр материалов архивно-следственного дела № 268960 по обвинению –

Бывшего начальника УНКВД Николаевской области Карамышева Петра Васильевича, 1905 года рождения, уроженца гор. Сердобск Пензенской области, РСФСР, из крестьян-бедняков, служащего, с незаконченным средним образованием, быв. члена ВКП(б), русского, в Красной Армии не служившего, в органах НКВД с 1928 года, имеет спец-звание капитана госбезопасности, награжден орденом Ленина, депутат Верховного Совета СССР, арестованного 4 августа 1939 года;

Бывшего начальника 2 отдела УНКВД Николаевской области Трушкина Якова Лукьяновича, 1900 года рождения, уроженца гор. Керчь Крымской АССР, из рабочих, служащего, с низшим образованием, бывшего члена ВКП(б), русского, служившего в Красной Армии с 1919 по 1921 год, в органах НКВД с 1921 года, имеет звание старшего лейтенанта госбезопасности, не судимого, арестованного 3 августа 1939 года;

Бывшего заместителя начальника 2 отдела УНКВД по Николаевской области Гарбузова Михаила Васильевича, 1909 года рождения, уроженца ст. Дерюгино Дмитриевского района Курской области, РСФСР, из рабочих, служащего, с низшим образованием, бывшего члена ВКП(б), русского, женатого, в Красной Армии не служившего, в органах НКВД с 1932 года, имеет спецзвание сержанта госбезопасности, не судимого, арестованного 4 марта 1940 года;

Бывшего начальника 1-го отделения 2 отдела УНКВД по Николаевской области – Воронина Константина Афанасьевича, 1906 года рождения, уроженца гор. Одессы, из рабочих, служащего, по национальности украинца, бывшего члена ВКП(б), служившего в войсках НКВД с 1927 года по 1929 год, с низшим образованием, сержанта госбезопасности, не судимого, арестованного 7 мая 1940 года.

Установил:

Карамышев П.В., Трушкин Я.Л., Гарбузов М.В. и Воронин К.А. арестованы следственной частью НКВД УССР.

Предварительным и судебным следствием Карамышев, Трушкин, Гарбузов и Воронин признаны виновными в том, что будучи на руководящих и ответственных постах в УНКВД по Николаевской области в 1938 году производили массовые необоснованные аресты по недостаточным и непроверенным материалам, а во многих случаях по фальсифицированным справкам, о ряде руководящих работников партийного и советского аппарата, инженерно-технического персонала кораблестроительных и других заводов и специалистов сельского хозяйства.

В результате применения извращенных и провокационных методов следствия к арестованным со стороны Трушкина, Гарбузова и Воронина, санкционированных Карамышевым, арестованные давали показания о якобы принадлежности их к контрреволюционной организации и проводимой ими контрреволюционной и шпионской деятельности.

Подсудимый Трушкин 2 августа 1938 года в связи с возникшим пожаром на судостроительном заводе № 200, получил распоряжение от руководства УНКВД произвести расследование и выяснить причины возникновения пожара, а также выявить конкретных виновников о совершении поджога.

Трушкин вместо объективного выполнения этого задания искусственно создал не существующую к/р. троцкистскую диверсионную организацию на заводе № 200, состоящую якобы из инженерно-технического и руководящего состава завода, в связи с чем по фальсифицированным справкам Трушкина, Воронина и Гарбузова с санкции Карамышева были подвергнуты аресту Чикалов, Бондарь, Афанасьев и другие и в эту же организацию были включены Фомин, Гладков и другие, которые были арестованы в июле 1938 года.

К указанным арестованным были применены извращенные и провокационные методы следствия со стороны Трушкина, Воронина и Гарбузова, в результате чего они оговаривали друг друга о якобы проводимой ими к/р. деятельности и дело о диверсионной группе было оформлено и передано на рассмотрение Военного Трибунала, однако из этой группы совершенно неосновательно было выделено дело на Мацковского, Чернохатова и Барсукова, в то время, как по материалам дела усматривается, что они завербованы в контрреволюционную организацию Фоминым, Гавриловым и другими и вместе осуществляли к/р. задания, что свидетельствует о том, что дело должно быть рассмотрено вместе, тем не менее, дело о Барсукове, Мацковском и Чернохатове передано на рассмотрение тройки при обл. УНКВД, возглавляемой Карамышевым и 26.I.38 года решением указанной тройки эти лица были приговорены в ВМН.

Что же касается остальной группы обвиняемых по заводу № 200, дело о коих рассмотрено военным трибуналом, все, т.е. Фомин, Гаврилов и другие по суду оправданы и из под стражи освобождены.

В том же 1938 году 24 июня в совхозе им.Фрунзе практикантом-веттехником было отравлено 503 штуки овец. Подозревая старшего ветврача совхоза Бранта и зоотехника Беккера в совершении ими диверсионного акта вместе с Наместником, Трушкин путем применения извращенных методов следствия к Бранту понудил последнего оговорить директора совхоза Бабаева и зам. нач. политотдела – Садомова, что в совхозе якобы существовала диверсионная организация, в состав которой входили также Садовом, Бабаев, Беккер и Наместник и что отравление 503 шт. овец совершено по заданию этой организации и по явно сфальсифицированным материалам, коими искусственно создана к/р. организация, дело на Бабаева, Садомова и других передано на рассмотрение тройки по докладу Трушкина, Бабаев, Садовом, Беккер и Брант приговорены к ВМН, а Наместник к 10 годам ИТЛ.

В июне 1938 года Трушкин предложил начальнику Новотроицкого РО НКВД старшему лейтенанту госбезопасности Белову произвести арест 20 человек колхозников, вручив список этих лиц.

Белов, прочитав список и убедившись, что Трушкин предлагает арестовать чабанов, кузнецов колхоза, председателей колхозов и сельсоветов, категорически возражал против ареста этих лиц при отсутствии каких-либо компрометирующих материалов, Трушкин начал ругать Белова, обвиняя его в том, что он не умеет распознавать врагов и в категорической форме приказал Белову арестовать этих 20 колхозников.

Белов, выполнив приказание Трушкина, арестовал 20 человек колхозников и направил их в Херсонскую межрайследственную группу, т.к. он, Белов, отказался вести следствие по делам незаконно арестованных колхозников.

В результате все 20 человек колхозников Новотроицкого района после 9-ти месячного нахождения под стражей были освобождены.

Трушкиным и Ворониным с санкции Карамышева были арестованы заведующий горкомхозом Ионас, начальник планово-финансового отдела ОБЛНУ – Василенко, секретарь РПК Жернокчеев и другие, к которым применялись извращенные и провокационные методы следствия и таким путем понудили их дать на себя вымышленные показания, после чего эти арестованные оговаривали также лиц,

которые подсказывались следователями Ворониным и другими.

Воронин также понуждал арестованных Муратова, Сухоленца, Волкова и других дать показания, что председатель горсовета – депутат Верховного Совета СССР Карасев является якобы участником контрреволюционной организации.

Несмотря на отсутствие компрометирующих материалов на тов. Карасева, подсудимые Карамышев и Трушкин подписали и направили фиктивную справку на арест Карасева, добиваясь перед центральными органами санкции на его арест. Таким же путем по фальсифицированным документам был подвергнут аресту секретарь обкома КП(б)У Николаевской области Деревянченко и лишь после длительного нахождения под стражей был освобожден. Для оправдания своих незаконных действий в части необоснованных арестов и с целью добиться обязательного осуждения арестованных, Трушкин и Гарбузов путем "корректировки" протоколов допросов вносили фразы контрреволюционного характера, которых обвиняемые не говорили и в случае отказа от подписки таких протоколов применяли к арестованным физические методы воздействия, понуждая их подписывать.

Подсудимый Карамышев, будучи председателем тройки при УНКВД по Николаевской области, в 1938 году допускал грубейшие нарушения революционной законности. Неосновательно осуждал людей на тройке по явно фальсифицированным материалам, которые добывались от арестованных путем извращенных методов следствия, которые им поощрялись и стимулировались.

За время работы тройки под председательством Карамышева осуждены лица высокой квалификации, как инженеры, агрономы; учителя - 31 человек, также лица, арестованные после 1 августа 1938 года, - 11 человек, которые согласно приказа НКВД СССР от 17 сентября и 21 сентября 1938 года не были подсудны тройке.

Карамышевым допускались единоличные исправления документов тройки, а также осуждения к ВМН.

Так, в июле месяце 1938 года Скадовским РО НКВД был арестован бывший директор Скадовской средней школы Трубий Н.Н. Будучи еще на свободе, Трубий написал заявление в НКВД УССР на бывшего начальника Скадовского РО НКВД Гончарова, что последний якобы вербовал его для работы в пользу польской разведки.

В ноябре месяце 1938 года Карамышев вызвал Трубия к себе на допрос в 3 часа ночи и понудил его отказаться от поданного им заявления на Гончарова.

Характерно, что допрос Трубия происходил в присутствии Гончарова, который в то время уже работал помощником начальника УНКВД по Николаевской области (ныне уволен из органов НКВД) и тогда же составлен протокол допроса на очной ставке с Гончаровым об отказе Трубия от обстоятельств, изложенных в заявлении на Гончарова, и в таком положении дело Трубия было внесено в один из неоформленных протоколов заседания тройки, которое состоялось раньше и Трубий приговорен к ВМН, несмотря на то, что вопрос в связи с поданным заявлением Трубием не был еще разрешен и находился в производстве особоуполномоченного НКВД УССР.

Имели место случаи, когда дела на осужденных тройкой к разным срокам лишения свободы пересматривались вторично по инициативе секретаря тройки Шейнберга и заместителя начальника УНКВД Поясова, после чего более 150 человек рабочих и колхозников были освобождены из-под стражи, как неосновательно арестованные и осуждены тройкой.

Карамышев также разрешал следователям допрашивать осужденных к ВМН, в связи с чем приговоры эти не приводились своевременно к исполнению и это также способствовало фальсификации материалов на арестованных.

Трушкин помимо перечисленных преступлений, совершенных им, будучи начальником 2-го отдела УНКВД, также тормозил своевременное освобождение из под стражи лиц, неосновательно арестованных, даже в случаях, когда следователи настаивали на их освобождении.

Кроме того незаконно хранил у себя на квартире секретные и совершенно секретные документы, которые были выявлены при обыске.

На основании изложенного Военный Трибунал признал виновным Карамышева в том, что будучи начальником УНКВД по Николаевской области, в 1938 году производил необоснованные аресты партийных, советских работников и специалистов оборонных заводов по сфальсифицированным документам, допуская извращенные методы следствия в следственном аппарате УНКВД.

Как председатель тройки осудил к ВМН директора совхоза Бабаева, заместителя начальника политотдела того же совхоза Садова, квалифицированных рабочих оборонного завода № 200 – Барсукова, Чернохатова и Мацковского, а также директора школы Трубия по сфальсифицированным документам, пропускал и осуждал лиц на тройке, не подлежащих рассмотрению тройки и с его ведома осужденные к ВМН, вызывались следователями на допрос, как по их делам, так и по другим, т.е. в преступлении, предусмотренном ст. 206-17 п. "б" УК УССР.

Трушкин - в том, что будучи начальником 3-го отдела УНКВД, в 1938 году производил необоснованные аресты по сфальсифицированным справкам партийных, советских работников, специалистов оборонных заводов, а также сельского хозяйства.

Применял и поощрял незаконные и провокационные методы следствия. Создавал искусственные контрреволюционные организации на заводе № 200 и совхозе им. Фрунзе, в результате чего были осуждены на тройке по его докладу к ВМН директор совхоза Бабаев, заместитель начальника политотдела совхоза Садов, квалифицированные рабочие завода Барсуков, Чернохатов и Мацковский.

Дописывал в протоколы допросов фразы контрреволюционного содержания, о которых арестованные не говорили, и путем применения физических мер к последним понуждал подписывать эти протоколы, хранил у себя совершенно секретные документы, т.е. в преступлении, предусмотренном ст. 206-17 п. "б" УК УССР.

Воронина и Гарбузова в том, что в процессе проведения следственных действий по делам арестованных, под руководством Трушкина, как начальника 2-го отдела УНКВД, применяли извращенные методы следствия, понуждая арестованных к даче неправдоподобных и провокационных показаний, принимали участие в составлении фиктивных справок на арест, а также производили необоснованные аресты партийных, советских работников и специалистов оборонных заводов, занимались подкапыванием фамилий новых лиц и понуждали арестованных оговаривать их о якобы принадлежности этих лиц к контрреволюционной организации, т.е. в преступлении, предусмотренном ст. 206-17 п. "а" УК УССР.

(том 12. л.д. 478-482).

Обвиняемый Трушкин о фактах преступной деятельности в период его работы начальником 1-го отделения 4 отдела УНКВД по Черниговской области, как на предварительном, так и в судебном заседании не допрашивался. Однако на допросе 15 февраля 1940 года обвиняемый Трушкин показал:

"...В Чернигове я работал начальником 1-го отделения 4 отдела УНКВД и в продолжении месяца или полтора заместителем начальника IV отдела. Вообще я в Чернигове работал с 1935 года по 1939 год."

На этом же допросе Трушкин показал:

"Приняв отделение 4-го отдела в апреле 1935 года, в этом отделении учеты по троцкистам и правым отсутствовали и отделение находилось в хаотическом состоянии. Усиленной работой я выявил лиц, которые прежде примыкали к троцкистской оппозиции, создал учеты и агентуру по ним и разоблачил не одного участника троцкистского подполья. Разоблачил я Любимова и Дашевского, которые осуждены."

По получении директивы из НКВД УССР о работе по правым, поработав также, создал учеты и репрессировал ряд лиц из этой категории.

На всех оперативных совещаниях, до приема мною дел это отделение считалось самым отсталым во всем НКВД, я же ставился в пример, как хороший работник, поднявший быстро это отделение. Такая же оценка давалась мне и на партийных собраниях, исключая одного случая, это при Егорове, которому я заявил, что работать в Чернигове в связи с болезнью дочери не могу, я просил его о переводе. Мне он заявил, что в таком случае я из Чернигова по хорошему не выеду.”

(том III. л.д. 93-98).

В деле имеется копия характеристики на начальника 1 отделения 4-го отделения УКГБ УНКВД по Черниговской области Трушкина Якова Лукьяновича от 28 февраля 1938 года, в которой указано:

“...Имеет успех в работе по право-троцкистам. Непосредственно провел следствие по 30 делам. По всем делам имел сознания обвиняемых. Проведенные дела и предоставленные на Военную Коллегию, заслушаны и обвиняемые осуждены. Работает интенсивно, как работник, энергичный, добросовестный. Занимаемой должности вполне соответствует.”

Данная характеристика подписана начальником УНКВД по Черниговской области – майором госбезопасности Корневым и начальником отдела кадров Шестаковым.

(том II л.д.297).

Имеется копия справки старшего инспектора ОК УНКВД по Черниговской области от 4 июня 1935 года, в которой указано: "По имеющимся в личном деле материалам (выписки из постановления коллегии ОГПУ от 13 апреля 1928 года), Трушкин увольнялся из органов ГПУ без права поступления, но затем был снова восстановлен. В послужном списке эти данные отсутствуют.

Имел 5 суток ареста за недисциплинированность и компрометацию сотрудников.

Имел партвысказание – строгий выговор, вынесенный партколлегией обл. КК РКИ за формализм, волокиту. (л. д. 299 т.1).

Других материалов в отношении обвиняемого Трушкина в деле не имеется.

18-23 марта 1941 года обвиняемые Карамышев Петр Васильевич и Трушкин Яков Лукьянович Военным Трибуналом Киевского округа осуждены к ВМН. Воронин Константин Афанасьевич к 10 годам ИТЛ и Гарбузов Михаил Васильевич – к 8 годам.

Акта о приведении приговора в исполнение в отношении Карамышева и Трушкина в деле не имеется.

(том 12. л.д. 483).

Архивно-следственное дело № 268 960 в 13 томах по обвинению Карамышева, Трушкина, Воронина и Гарбузова находится на хранении в учетно-архивном отделе КГБ при СМ УССР в гор. Киеве.

Протокол осмотра составил:

Старший следователь следотдела УКГБ при СМ УССР

по Черниговской области капитан

подпись (Алешин)

печать

Архів УСБУ по Миколаївській області. Спр. 1966-с. Арк. 98-105.

Протокол допиту колишнього співробітника Миколаївського обласного управління НКВС Федоровського А.Ю.

14 грудня 1955 р.

Допрос начат 14 декабря 1955 года в 9 час. 15 мин.

окончен 14 декабря 1955 года в 13 час. 30 мин.

Я, старший следователь следственного отдела Управления КГБ Николаевской области капитан Галкин, допросил в качестве свидетеля - Федоровского Арона Юджовича, 1902 года рождения, уроженца гор. Родомысль Житомирской области,

проживающего в гор. Николаеве, по ул.Херсонской, дом № 323 (пос. Н.Водопой), члена КПСС, еврея, гр-на СССР, с 7-ми классным образованием, пенсионера МВД, женатого, не судимого.

Об ответственности за отказ от дачи показаний и за дачу заведомо ложных показаний по ст.ст. 87 и 89 УК УССР предупрежден.

Вопрос: В Николаевском облуправлении УНКВД вы работали?

Ответ: Работал. Примерно в июне 1938 года меня из УНКВД Днепропетровской области перевели на работу в Николаевское облуправление НКВД на должность пом. нач. III отделения IV отдела. Через один-два месяца меня назначили начальником III отделения в отдел ЭКО того же Управления, а в 1940 году был уволен из органов госбезопасности на пенсию, которую получаю до сих пор.

Вопрос: В связи с чем вы были уволены из органов госбезопасности?

Ответ: Меня уволили из органов госбезопасности по заключению особоуполномоченного по фактам неправильного ведения следствия по делам.

Вопрос: В чем выразалось неправильное ведение Вами следствия?

Ответ: По некоторым следственным делам, находящимся в моем производстве, мною нарушались установленные законом сроки ведения следствия, несвоевременно предъявлялось обвинение последственным. Было также установлено, что отдельные сотрудники моего отделения допускали исправления дат в протоколах допросов арестованных. В частности - это делал сотрудник отделения Киреев.

Однако, ни к уголовной, ни к административной, а также к партийной ответственности я не привлекался.

Вопрос: Какое количество дел вы закончили следствием?

Ответ: Дел я закончил много, но сколько именно, не помню.

Вопрос: Назовите фамилии арестованных, следствие по делам которых вы вели?

Ответ: Я вел следствие по делам арестованных Гаврилова Александра Епифановича, Онищенко, Новохатнего и Смирнова Александра Яковлевича, а также многих других, но кого именно, забыл.

Вопрос: Незаконные методы ведения следствия по делам вы допускали?

Ответ: Я уже показал, что в моей практике имели место случаи нарушения норм УПК, о которых я сказал. Других нарушений соцзаконности с моей стороны не было.

Вместе с тем следует сказать, что за время моей работы в УНКВД по Николаевской области мне стали известны отдельные факты грубого нарушения некоторыми сотрудниками Управления законности в части ведения следствия.

Так, в 1938 году сотрудник особого отдела Овчинников, ведя следствие по делу одного арестованного, убил его на допросе. Овчинников был осужден.

В нашем Управлении в 1939 году за грубое нарушение соцзаконности при расследовании дел были арестованы начальник Управления Карамышев, начальник IV отдела Трушкин, его заместитель Арбузов и начальник I отделения IVотдела Воронин. Все они были осуждены.

Я со всей ответственностью заявляю, что незаконные методы следствия, как-то избияния, истязания и другие меры к арестованным применялись почти каждым сотрудником УГБ УНКВД Николаевской области. Применение незаконных методов следствия не только поощрялось руководством Управления в лице Карамышева, Поясова и начальников отделов Готовцева, Трушкина, Ефремова, но они сами задавали в этом направлении тон всем сотрудникам Управления. Руководящие работники Управления заходили в кабинеты сотрудников, производивших допросы арестованных, и сами избивали последних. В результате такого подхода к ведению следствия в 1939 году, а также и позднее, оказалось, что многие дела в 1937-1938 гг. были сфальсифицированы. Многие арестованные были освобождены как неосновательно арестованные.

Вопрос: Каким образом возникло дело по обвинению Смирнова Александра Яковлевича?

Ответ: Смирнов ко времени ареста работал преподавателем Николаевского кораблестроительного института (НКИ). Арестовывал его по согласованию с руководством Управления начальник III отделения Малиновский, у которого я находился в подчинении. Дело к производству следствия было принято мною и я его довел до окончания.

Вопрос: По делу Смирнова были допущены нарушения соцзаконности?

Ответ: Да, были. В день ареста Смирнова Малиновский (имя и отчество не помню) вызвал его на допрос и в моем присутствии подверг избиению.

После этого дальнейший нажим на Смирнова не вызывался необходимостью. Он дал развернутые показания о своей преступной деятельности. Лично я к Смирнову никаких мер физического воздействия не применял.

Вопрос: Но из материалов дела видно, что Смирнов был арестован 16 мая 1938 года, а первый протокол допроса его был составлен 20 июня того же года. Допрашивался ли Смирнов до 20 июня, какие он давал показания на этих допросах?

Ответ: После ареста Смирнов допрашивался мною почти ежедневно. На этих допросах он не давал еще исчерпывающих показаний о своей преступной деятельности и только 20 июня он полностью рассказал о фактах своего враждебного прошлого.

Вопрос: Каким образом и какими уликами вы изобличали Смирнова в совершении им преступления?

Ответ: Я не помню, какими уликами располагал против Смирнова. На допросах я требовал от него, чтобы он рассказал и собственноручно написал о всей своей антисоветской деятельности. Он это выполнял.

Вопрос: Протокол допроса от 20 июня 1938 года изложен на 77 страницах. Вы один день писали этот протокол?

Ответ: Этот протокол действительно объемистый, но долго ли он писался, не помню. Писал его не я, а секретарь IV отдела Лейзеровский по поручению начальника отдела Трушкина, участвовавшего в допросе Смирнова.

Вопрос: А начальник Управления Карамышев допрашивал Смирнова?

Ответ: Не помню.

Вопрос: Чем объяснить, что на копии протокола допроса Смирнова от 20.VI.38 г. заделана подпись Карамышева, как допрашивавшего Смирнова, что не соответствует подлинному протоколу, в котором подписи Карамышева нет. Копия этого протокола заверена лично вами.

Ответ: Не помню, почему так получилось.

Вопрос: По делу Смирнова назначалась техническая экспертиза? Кто ее назначал?

Ответ: Не помню.

Вопрос: Как показал председатель комиссии по обследованию участка работы Смирнова Гик Борис Михайлович, допрошенный в качестве свидетеля, комиссию назначали лично вы. Гик также заявил, что перед началом работы комиссии вы зачитали ему ряд показаний Смирнова и ориентировали его в том, что Смирнов вредитель. Так это было?

Ответ: Возможно, что о Смирнове я говорил Гику как о вредителе, но не думаю, чтобы я зачитывал Гику показания Смирнова.

Вопрос: Вы, как лицо, проводившее расследование по делу Смирнова, были убеждены в совершении им контрреволюционных преступлений?

Ответ: Да, я был убежден в том, что Смирнов являлся врагом советского государства.

Дополнений к показаниям не имею.

Протокол допроса мною лично прочитан, ответы с моих слов

записаны правильно.

Допросил: Ст. следователь следотдела УКГБ ^{подпись}

Николаевской области - ^{подпись} капитан Галкин.

Справка: Подлинник находится в архивно-следственном отделе № 5101 по обвинению Смирнова Александра Яковлевича. Дело хранится в ЦАО УКГБ по Николаевской области.

Верно: Ст. следователь следотдела УКГБ при СМ УССР по
Николаевской области ^{подпись} капитан Галкин

Архів УСБУ по Миколаївській області. Спр. 1966-с. Арк. 106-109.

РОЗДІЛ II. ВІДОМОСТІ ПРО ГРОМАДЯН, ЩО ЗАЗНАЛИ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ

Авдеев Мирон Григорович, 1907, м.Миколаїв, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві, слюсар заводу ім. А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у м.Свободна Далекосхідного краю. Після відбуття вироку проживав в Краснодарському краї, Красногвардійський р-н, радгосп "Заря". Реабілітований в 1957 році.

Агопов Петрос Агопович, 1889, м.Муш (Туреччина), вірмен, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Пекар хлібзаводу. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 03.07.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Агопов Яків Павлович (він же - Агопов Агоп Погосович), 1911, с.Норшен Мушського повіту (Туреччина), вірмен, освіта початкова, проживав у м. Миколаєві. Агент з постачання в Одеському торговому порту. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 15.09.1945р. засуджений до 5 років ВТТ. У 1949р. після відбуття вироку висланий на поселення в Красноярський край. 15.07.1950р. заарештований і засуджений Нарсудом Д-Мостовського р-ну Красноярського краю до 13 років ВТТ. Звільнений у 1958 році. Реабілітований в 1958 році.

Айзенберг Абрам Михайлович, 1883, м.Миколаїв, єврей, із кустарів, освіта початкова, проживав у місті Миколаєві. Референт по договорах в управлінні Миколаївського торгового порту. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Акіншин Євген Іванович, 1911, м.Миколаїв, росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища, проживав у м.Миколаєві. Студент кораблебудівного інституту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 08.04.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.05.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Алексієв Андрій Костянтинович, 1900, м.Миколаїв, росіянин, із дворян, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Вчитель Миколаївського філіалу обласного інституту підвищення кваліфікації ІТР. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 14.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 25.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Алексієв Антон Григорович, 1895, м.Кілія (Бесарабія), українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Шофер пожежної охорони. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 06.12.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Алексієв Павло Анисимович, 1988, м.Миколаїв, росіянин, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Вчитель Миколаївського будівельного технікуму. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 16.05.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 24.06.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Алексієва Наталія Олексіївна, 1880, м.Миколаїв, українка, із селян, малоосвічена, проживала у м.Миколаєві. Шеф-повар міської лікарні. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 21.02.1938р. засуджена до 10 років ВТТ. Після звільнення проживала у м.Миколаєві. Реабілітована в 1957 році.

Альтер Семен Йосипович, 1893, с.Сульшин Грицевського р-ну Вінницької

області, єврей, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Начальник фінансового сектору облхарчопрому. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 04.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Амітов Борис Семенович, 1906, с.Баштанка Баштанського району, єврей, із службовців, освіта середня, проживав у м. Миколаєві. Шліфувальник. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 02.03.1929р. засуджений на заслання у Сибір на 3 роки. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 17.05.1929р. рішення відмінено.

Антон Франц Якович, 1916, с.Гольдштадт Карл-Лібкнехтського р-ну, німець, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 8 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1990 році.

Антон Яків Іванович, 1892, с.Гольдштадт Карл-Лібкнехтського р-ну, німець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Конюх Миколаївської водолікарні. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1990 році.

Артеменко Павло Филімонович, 1882, с.Рацулівка Одеської області, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Комірник бавовняного заводу. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ Єжова, Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Бабенко Олександр Петрович, 1900, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар заводу ім. А.Марті. Рішенням Трійки УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 10.10.1937р. Реабілітований в 1990 році.

Бабич Лідія Річардівна, 1906, м.Миколаїв, росіянка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при НКВС від 16.02.1938р. засуджена до 10 років ВТТ. Покарання відбувала у м.Херсоні. 23.04.1939р звільнена. 08.04.1941р. вирок скасовано. Реабілітована в 1989 році.

Бабков Андрій Григорович, 1906, м.Миколаїв, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Столяр. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 14.10.1929р. засуджений до 3 років заслання у Північний край. Після звільнення проживав в Уральській області. Реабілітований в 1989 році.

Бакшалов Семен Іванович, 1890, с. Стара Кілія (Румунія), румун, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Рибак. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ від 19.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1958 році.

Балан Феофан Семенович, 1895, м.Очаків, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Машиніст заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Барсуков Олексій Олександрович, 1892, с.Сельдо Сталінського повіту, росіянин, освіта початкова, із робітників, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий технічним нормуванням корпусного цеху заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 26.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 04.11.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Бегак Юлій Михайлович, 1915, м.Миколаїв, єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, проживав у м.Миколаєві. Студент Миколаївського кораблебудівного інституту. Рішенням уповноваженого НКВС по Миколаївській

області Винницького від 14.03.1939р. справу припинено.

Бедре Єлизавета Оттовна, 1883, м.Відень (Австрія), німкеня, із службовців, освіта початкова, проживала в м.Миколаєві. Пенсіонерка. Рішенням Особливої Наради від 22.02.1938р. засуджена до 10 років ВТТ. Після звільнення проживала у м.Караганді. Реабілітована в 1956 році.

Бедре Карл Іванович, 1910, м.Миколаїв, німець, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Майстер інструментально-тракторного заводу. Рішенням Наркома Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 27.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Бедре Маргарита Іванівна, 1916, м.Миколаїв, із службовців, освіта середня, проживала в м.Миколаєві. Працівниця обсерваторії. Рішенням Особливої Наради при НКВС від 22.02.1938р. засуджена до 10 років ВТТ. Після відбуття покарання проживала в м.Караганді, пізніше - в Ленінграді. Реабілітована в 1956 році.

Безправний Іонас Абрамович, 1876, м.Одеса, єврей, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Співробітник торгового порту. Особливою Народою при НКВС СРСР від 22.08.1941р. засуджений до 8 років ВТТ. Покарання відбував в Томській області. Помер у тюрмі 04.12.1941р. Реабілітований в 1957 році.

Безрозваний Йосип Абрамович, 1882, м.Миколаїв, єврей, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Робітник Миколаївського торгового порту. Рішенням Наркома Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 01.12.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Беклар'ян Саркіс Карапетович, 1903, м.Ван (Туреччина), вірмен, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Старший товарознавець в "Головгастрономі". В 1939р. Особливої Народою при НКВС СРСР засуджений до 5 років ВТТ. Після звільнення проживав у м.Миколаєві. Рішенням Особливої Наради при МДБ СРСР від 10.11.1951р. засуджений до заслання на поселення в Казахську РСР. Реабілітований в 1957 році.

Бендарик Микола Модвигевич, 1887, м.Миколаїв, поляк, із міщан, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Приймальник заводу N198. Рішенням Наркома Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Бергер Віра Абрамівна, 1898, м.Двінськ, єврейка, із службовців, освіта середня, проживала у м.Миколаєві. Вчителька. Рішенням Особливої Наради при Колегії ДПУ УСРР від 24.11.1928р. справу припинено.

Бечак Михайло Володимирович, 1887, м.Херсон, єврей, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Юрист-консультант заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 08.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ, а рішенням від 08.12.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 28.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Білоусов Григорій Дмитрович, 1901, с. Сухий Єланець Миколаївської обл., українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Пічник мартенівського цеху суднобудівного заводу. Рішенням Наркомату Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 03.01.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Білоусов Микита Іванович, 1885, українець, із селян, с.Софіївка, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Кустар. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 22.10.1928р. звільнений без права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові, в Україні

з прикріпленням до певного місця проживання на 3 роки. Покарання відбував в м.Оренбурзі. Реабілітований в 1958 році.

Біньковський Казимир Владиславович, 1895, м.Дуниново (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Заступник директора мебльової фабрики. Рішенням Особливої Наради при УНКВС по Миколаївській області від 04.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 08.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Богвич Константин Юліус Карлович, 1882, с.Ковно (Литва), литовець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Токар заводу ім.А.Марті. Особливою Народою при НКВС від 28.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля не відома. Реабілітований в 1989 році.

Богінський Варфоломей Корнійович, 1885, м.Пасава Київської губернії, поляк, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Коваль, з-д ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Бондаренко Денис Гаврилович, 1875, с.Богоявленське Миколаївського р-ну, українець, із селян, проживав у м.Миколаєві. Машиніст крану, завод ім. А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 01.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Ботязат Сократ Іванович, 1905, м.Кілія (Бесарабія), молдованин, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Начальник об'єкту заводу ім. А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 03.10.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Браунер Дарина Петрівна, 1894, с.Мар'ївка Привільнянського р-ну, українка, із селян, малосвічена, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ від 05.02.1938р. засуджена до 5 років ВТТ. Вирок відбувала у пос.Явас Мордовської АРСР. Після звільнення проживала у с.Макарівка Баштанського р-ну. Реабілітована в 1956 році.

Бритнер Петро Фрідріхович, 1899, с.Гольдштадт Карл-Лібкнехтського р-ну, німець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Робітник Миколаївського торгового порту. Рішенням Наркома Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Брунгорст Генріх Емільович, 1893, м.Гамбург (Німеччина), німець, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Електрик у колгоспі с.Балабанівки. Рішенням Наркома Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 18.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений. Дата невідома. Реабілітований в 1958 році.

Булгаков Павло Миколайович, 1886, м.Одеса, росіянин, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Касир заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркома Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Буль Григорій Андрійович, 1905, с.Велика Круга, Пирятинського р-ну, Харківської області, українець, із селян, освіта незакінчена вища, проживав у м.Миколаєві. Студент кораблебудівного інституту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 08.04.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.05.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Бутеско Сергій Семенович, 1883, с.Волондирівка (Бесарабія), росіянин, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Майстер заводу N198. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 01.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Бушник Федір Павлович, 1887, с.Заоспілля Харківської області, українець, із селян, освіта середня спеціальна, проживав у м.Миколаєві. Головний бухгалтер обласної контори заготскоту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 15.04.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 01.07.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Вайнерт Йосип Петрович, 1902, с.Зульц Карл-Лібкнехтського р-ну, німець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Вантажник Миколаївського морпорту. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 27.08.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував в Комі АРСР. Після звільнення проживав у м.Сиктикар. Реабілітований в 1959 році.

Вайс Сигізмунд Іванович, 1894, м.Львів, єврей, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Старший майстер-сталевар заводу ім.А.Марті. Особливою Народою при Колегії ДПУ УРСР від 25.02.1934р. засуджений до 3 років ВТТ. Подальша доля не відома. Реабілітований в 1957 році.

Валешинський Петро Станіславович, 1880, м.Миколаїв, поляк, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Працівник проектного бюро Миськомхозу. Рішенням Особливої Народи при НКВС СРСР засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля не відома. Реабілітований в 1989 році.

Валяс Петро Йосипович, 1883, с.Видава Волинської губернії, поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Майстер корпусного цеху заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.10.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Ваннер Рафаїл Степанович, 1906, с.Фошарт Мостовського р-ну, німець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Старший бухгалтер міської телефонної мережі. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського засуджений до розстрілу. Страчений 27.11.1937р. Реабілітований в 1989 році.

Вартаньянц Тикран Кеворкович, 1884, м.Муш (Туреччина) вірмен, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Певних занять не мав. Особливою Народою при Колегії ОДПУ СРСР від 16.08.29р. звільнений без права проживання в Москві, Ленінграді, Північнокавказький край, Закавказзя, УСРР з прикрипленням до певного місця проживання на 3 роки. Подальша доля не відома.

Васютинський Цезар Степанович, 1908, с.Фрідро Кахманського р-ну, Вінницької обл., поляк, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Слюсар, заводу N200. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Вахтер Хаїм Маркович, 1899, м.Размин Варшавської губернії (Польща), єврей, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Кустар-чоботар. Особливою Народою при НКВС СРСР від 05.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Тайшеттаборі. Після звільнення проживав у м.Вознесенську. Реабілітований в 1957 році.

Ващенко Ганна Степанівна, 1900, м.Хабаровськ, українка, із робітників, освіта незакінчена середня, проживала у м.Миколаєві. Штампувальниця металево-фурнітурного заводу. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара

Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.11.1937р. засуджена до розстрілу. Страчена 27.11.1937р. Реабілітована в 1958 році.

Вебер Георгій Йосипович, 1904, с.Молохово Березанського р-ну, німець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Без певних занять. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1961 році.

Ведмедєв Григорій Григорович, 1898, ст.Збур'ївка Голопристанського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Капітан буксиру. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 22.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 14.05.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Вендзиковський Олександр Йосипович, 1902, м.Миколаїв, поляк, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Економіст інструментально-тракторного заводу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.10.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Верба Ізабела Яківна, 1905, м.Олександрія, єврейка, із службовців, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Касир “Союзгалтрикторг” Рішенням Особливої Наради при Наркомі Внутрішніх справ СРСР від 05.02.1938р. засуджена до 8 років ВТТ. Покарання відбувала в м.Темтаборі НКВС. Після звільнення проживала у м.Очакові, потім - у м.Одесі. Реабілітована в 1956 році.

Вербицький Микола Олександрович, 1889, м.Люблін (Польща), із селян, росіянин, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Воєнрук шкіл №1, 5 і 15. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 16.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 24.07.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Вигєров Гаврило Григорович, 1890, с.Огрицька Курської області, росіянин, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Робітник заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 04.10.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Справа припинена 20.04.1939р.

Вільде Володимир Якович, 1897, м.Грос-Еко Курляндської губернії, німець, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Контролер трампарку. Рішенням Особливої Наради при Наркомі Внутрішніх справ СРСР засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1957 році.

Вихецький Андрій Антонович, 1888, с.Станіслав Варшавської губернії (Польща), поляк, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Бетонщик. Рішенням Народного Комісара Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Водяньський Йосип Мойсєєвич, 1891, м.Рівне Одеської області, єврей, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 27.11.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Войцєховський Борис Йосипович, 1889, м.Довбик (Польща), поляк, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Чорноробочий на цегляному заводі. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Воюцький Олександр Миколайович, 1896, с.Островка Андре-Іванівського р-ну Одеської області, українець, із міщан, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Вчитель математики школи №36. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.02.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Гаваза Яків Миколайович, 1883, с.Антонівка Одеської області, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Робітник Миколаївського м'ясокомбінату. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 10.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у м.Караганді. Реабілітований в 1958 році.

Гаврилишин Іван Григорович, 1896, с.Ловча Чесанівського повіту (Польща), поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Механік хлібозаводу. Особливою Народою при Народному Комісарі Внутрішніх Справ СРСР від 10.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у м.Чибью, звільнений 05.11.1947р. Реабілітований в 1957 році.

Гальчук Василь Михайлович, 1904, с.Шепарівці, (Польща), українець, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Студент робфаку Одеського державного університету. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 04.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 18.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Гаценбіллер Олександр Йосипович, 1907, м.Миколаїв, німець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Вантажник лісопильного заводу. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 27.11.1937р. Реабілітований в 1961 році.

Гекк Яків Геронімович (Романович), 1892, колонія Мюнхен Ландауського р-ну, німець, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Інструктор дитячого містечка. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 10.10.1937р. Реабілітований в 1990 році.

Герасименко Яків Іванович, 1887, с.Нечаяне Варварівського району, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Сторож складів ПВО. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.09.1937р. засуджений до 8 років ВТТ. Покарання відбував у Кіровській області. Реабілітований в 1959 році.

Гізбрехт Іван Іванович, 1882, м.Бердянськ, німець, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Майстер електромортресту. Комісією Наркому Внутрішніх Справ і Прокурором СРСР від 18.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений. Дата невідома. Реабілітований в 1957 році.

Гіммельмар Віктор Францевич, 1891, с.Нідер-Шобніз (Австрія), німець, із кустарів, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Вантажник. Рішенням комісії УНКВС і Прокурора СРСР від 18.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений. Дата невідома. Реабілітований в 1957 році.

Гладун Олександр Михайлович, 1905, м.Миколаїв, українець, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Інженер заводу ім. А.Марті. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 15.01.1937р. засуджений до 5 років ВТТ. Особливою Народою при Міністерстві Держбезпеки СРСР від 14.05.1945р. засланий на поселення. Покарання відбував у м.Ленінграді. Звільнений 26.09.1946р. Реабілітований в 1957 році.

Глонза Лук'ян Лаврентійович, 1886, с.Мошни Черкаського р-ну, українець, із селян, проживав у м.Миколаєві. Викон.роб 19 тресту. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 2.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 25.09.1937р.

Реабілітований в 1957 році.

Глумаков Павло Дмитрович, 1905, м.Миколаїв, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Пічник. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 році.

Гнатівський Павло Павлович, 1890, м.Миколаїв, росіянин, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Вчитель малювання шкіл №4, 36, 25, 14. Постановою Миколаївського відділу ДПУ від 23.07.1928р. звільнений. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений в 1938р. Реабілітований в 1957 році.

Годлевський Іван Трохимович, 1885, м.Миколаїв, росіянин, із кустарів, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Без певних занять. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 02.01.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Помер в таборях в 1938р. Реабілітований в 1957 році.

Голуб Іван Захарович, 1904, с.Плоске Березовського р-ну, українець, із селян, проживав у м.Миколаєві. Командир відділення охорони Миколаївського торгового порту. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 04.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Голубов Євген Олександрович, 1885, м.Миколаїв, росіянин, із робітників, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Технік водолікарні. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 06.12.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Гольдрейх Вольф Борисович, 1891, м.Ушина (Польща), єврей, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий буфетом при інтерклубі торгмортрансу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ і Прокурора СРСР від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Гомон Іван Олександрович, 1888, м.Херсон, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Чоботар-кустар. Особливою Народою при ОДПУ від 22.10.1928р. висланий на 3 роки. Особливою Народою при ОДПУ від 13.04.1932р. дозволено вільне проживання на території СРСР. Реабілітований в 1989 році.

Гонтиковський Борис Володимирович, 1889, Люблінська губернія, м.Холм (Польща), поляк, із робітників, освіта домашня, проживав у м.Миколаєві. Підмайстер хлібзаводу. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у м.Чибью. Після звільнення проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1957 році.

Гонтмахер Арон Якович, 1906, м.Миколаїв, єврей, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Токар заводу ім.А.Марті. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 27.12.1928р. засуджений до заслання на 3 роки. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 23.08.1929р. дозволено вільне проживання на території СРСР.

Гонтмахер Михайло Якович, 1901, м.Миколаїв, єврей, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 19.02.1929р. звільнений.

Горницький Абрам Ілліч, 1897, с. Карлсруе Миколаївського р-ну, єврей, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер-плановик Миколаївського обласного радіокомбінату. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від

26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 01.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Гофман Віктор Олександрович, 1891, м.Миколаїв, росіянин, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 04.11.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Грабовський Семен Вікентійович, 1882, м.Юльєполь Варшавської губернії, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.10.1937р. Реабілітований в 1990 році.

Гречнев Олександр Юхимович, 1888, м.Миколаїв, українець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Вчитель. Особливою Народою при Колегії ДПУ від 11.09.1929р. звільнений з-під варті.

Григор'єв Олександр Сергійович, 1887, с.Посад-Покровське Одеської області, українець, із селян, освіта початкова, проживав на ст.Водопій, Миколаївської області. Стрілочник. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував в м.Рибінську, Ярославської області. Реабілітований в 1989 році.

Григорович Костянтин Петрович, 1887, м.Одеса, росіянин, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Вчитель української мови СШ №1. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Гришко Костянтин Сафонович, 1886, с.Вітков (Польща), українець, із селян, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Вчитель української мови СШ №37. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 18.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 28.11.1938 року. Реабілітований в 1957 році.

Гуткін Наум Борисович (Нухим Бенсіонович), 1893, м.Миколаїв, єврей, кустар, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Директор Торгмортрансу. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 22.08.1942р. засуджений на 8 років ВТТ. Покарання відбував в Новосибірськтабі. Помер у в'язниці 11.07.1942р. Реабілітований в 1957 році.

Давидов Борис Григорович, 1897, м.Новгород Чернігівської губернії, єврей, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Працював у видавництві "Пролетарій". Постановою окружного прокурора Лунілова від 12.02.1929р. справу припинено.

Дальштреш Віктор Фердінандович, 1882, м.Миколаїв, естонець, із селян, освіта середня, проживав у м. Миколаєві. Старший технік. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Данекер Віктор Фрідріхович, 1910, м.Миколаїв, німець, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Працював на заводі ім.61 Комунара. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 4.11.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Данекер Емілій Михайлович, 1883, м.Варшава, німець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Розмітник заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки СРСР Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р.

Реабілітований в 1957 році.

Дементьев Василь Акимович, 1882, с.Водяно Кіровоградської області, українець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Сторож м'ясозаводу. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 23.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 30.11.1927р. Реабілітований в 1957 році.

Дециц Антон Антонович, 1893, с.Немировичі Варшавської губернії, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 04.11.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Дінулеску Стефан Стефанович, 1885, м.Бранлов (Румунія), румун, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Кустар. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 17.11.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Діхтярьов Володимир Олександрович, 1894, м.Горький, росіянин, із міщан, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий креслярського відділу конструкторського бюро заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 02.09.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Добровольський Володимир Петрович, 1880, с.Будилосовське Волинської губернії, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Дольштрем Георгій Фердінадович, 1890, м.Одеса, росіянин, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 19.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Помер у таборі 19.03.1945р. Реабілітований в 1959 році.

Доля Павло Мартинович, 1885, с.Кириковка Харківської області, українець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Стрілочник. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 21.12.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Домбровський Петро Ігнатович, 1896, с.Цирево-Дар Херсонського р-ну, поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Помічник лікаря. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 04.10.1938р. засуджений до розстрілу. З конфіскацією особистого майна. Страчений 08.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Доменяк Йосип Йосипович, 1891, м.Тимковичі Мінської губернії, росіянин, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Механік заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Дубінін Іван Євграфович, 1898, м.Миколаїв, українець (росіянин), із робітників (службовців), освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Керівник креслярського господарства заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 19.08.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений. Дата невідома. Реабілітований в 1957 році.

Дубовський Іван Антонович, 1897, с.Н.Двір (Латвія), латиш, із робітників, освіта початкова, проживав на ст.Водопої Миколаївського району. Бетонник заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 12.01.1938р. засуджений до

розстрілу. Страчений 31.01.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Дяков Григорій Данилович, 1903, м.Будапешт (Угорщина), поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Помічник командира взводу військової охорони порту. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 29.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 19.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Ейбінг Ернест Вільгельмович, 1901, м.Данціг, німець, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Слюсар інструментально-тракторного заводу. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 28.10.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1957 році.

Естдар Олександр Генадійович, 1904, м.Харбін (Манджурія), росіянин, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Капітан, помічник командира батальйону. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 23.09.1939р. засуджений до 5 років ВТТ з конфіскацією особистого майна. Покарання відбував в Картабі НКВС. Після звільнення в 1946р. проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1959 році.

Свтушок Михайло Леонтійович, 1897, с.Волошки Рівненської області, українець, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Оперуповноважений міського відділу міліції. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 04.10.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Звільнений 08.04.1939р. Справу припинено.

Слісєєв Дмитро Михайлович, 1870, с.Покровське Тульської губернії, росіянин, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Старший конструктор заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ і Генерального Прокурора СРСР від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Смельянов Федір Якович, 1881, м.Очаків, українець, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Прораб будівельної частини Миколаївського торгового порту. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Ємц Георгій Антонович, 1906, м.Херсон, українець, із робітників, неосвічений, проживав у м.Миколаєві. Бетонник заводу ім.А.Марті. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 22.10.1928р. засуджений до 8 місяців ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1957 році.

Жмак Іван Іванович, 1882, с.Харитонівка Полтавської губернії, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Експедитор радгоспу ім.Будьонного. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 21.12.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Задирака Лаврентій Іванович, 1888, с.Інгулка, Привільнянського р-ну, українець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Вантажник овочевої бази Миколаївського міськторгу. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 10.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Заєц Карпо Трохимович, 1885, с.Новий Млин Чернігівської області, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Двірник. Особливою Народою при Міністерстві Держбезпеки СРСР від 19.11.1949р. засланий на поселення у Казахстанську область. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1958 році.

Запаря Василь Євстафійович, 1877, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий складом транспортної артілі. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.10.1938р. засуджений

до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 02.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Захар'ян Абрам Петрович, 1905, с.Аринч (Туреччина), вірмен, із селян, проживав у м.Миколаєві. Слюсар заводу ім.А.Марті. Засіданням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.07.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 24.10.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Захар'ян Степан Агопович, 1899, м.Муш (Туреччина), вірмен, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Продавець. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 25.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 03.07.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Зелінський Юрій-Йосип Павлович, 1899, м.Варшава, поляк, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Технік-суднобудівник. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 25.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 09.10.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Зима Ксенія Єфимівна, 1896, м.Бобринець Одеської області, українка, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Помічниця моториста. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.10.1937р. засуджена до розстрілу. Страчена 04.11.1937р. Реабілітована в 1959 році.

Зингман Самсон Олександрович, 1878, м.Миколаїв, єврей, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Заступник керуючого "Союзвугольекспорт". Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 14.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 25.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Зінгер Леонід Йосипович, 1902, м.Мелітополь, німець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 25.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 09.01.1938р. Реабілітований в 1961 році.

Ігнат'єва-Берковська Розалія Лук'янівна, 1899, м.Миколаїв, полька, із міщан, малоосвічена, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.10.1937р. засуджена до 10 років ВТТ. Звільнена в 1947 р. Реабілітована в 1958 році.

Іздебський Петро Антонович, 1889, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Працював на суднобудівних заводах м.Миколаєва і м.Комсомольська-на-Амурі. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 04.01.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 20.01.1938р. Реабілітований в 1989 році.

Ікономіді Ангел Апостолович, 1873, м.Киркіміс (Туреччина), грек, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Касир "Металопромкомбінату". Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Ікономіді Володимир Ангелович, 1904, м.Миколаїв, грек, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер. Рішенням Наркома Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Ікономіді Іван Ангелович, 1898, м.Киркіміс (Туреччина), грек, із службовців,

освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Технік-будівельник. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 28.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Львівський Іван Силович, 1889, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 01.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Йодіс Чарльз Томашевич, 1887, хут.Грумтелишки (Литва), литовець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий діловодством на заводі "Литкооп". Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.09.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Каратеев Федір Романович, 1916, с.Істобне Курської області, росіянин, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Червоноармієць. Особливою Народою при Наркому Внутрішніх Справ СРСР від 27.09.1938р. засуджений до 5 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1958 році.

Карі-Гельферих Брігітта Антонівна, 1912, с.Шнаер Одеської області, німкеня, із селян, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Медсестра. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 16.09.1937р. засуджена до 10 років ВТТ. Покарання відбувала у м.Воркуті. Після звільнення проживав у м.Красноярську. Реабілітована в 1957 році.

Катрич Тимофій Афанасійович, 1887, с.Баловне Миколаївського р-ну, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Електрик. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 04.11.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Кашицький Гурій Авксентійович, 1890, м.Первомайськ, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Токар заводу ім.А.Марті. Особливою Народою при Колегії ДПУ від 27.12.1928р. засуджений до 3 років ВТТ. Покарання відбував у Татарстані. Рішенням Особливої наради при Колегії ОДПУ 09.08.1929р. дозволено вільне проживання на території СРСР. Реабілітований у 1929 році.

Келлер Ульріх Ульріхович, 1889, м.Вінтертур (Швейцарія), швейцарець, із робітників, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Інженер заводу ім. А.Марті. Військовим Трибуналом Київського Військового Округу у 1937р. засуджений до 6 років ВТТ з конфіскацією майна. Особливою Народою від 08.03.1947р. засуджений до 5 років заслання у м.Сиктивкар (Комі АРСР). Звільнений від заслання, дозволено проживання у м.Ленінграді з використанням на спецроботах. Реабілітований в 1957 році.

Кендіс Григорій Антонович, 1902, с.Омельянець Брестського повіту, білорус, із селян, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Помічник командира батальйону. Військовим Трибуналом Київського Військового Округу від 31.10.1938р. засуджений до 10 років ВТТ з позбавленням військового звання "старший лейтенант". Помер у таборі. Реабілітований в 1958 році.

Кестер Іван Павлович, 1896, м.Шадринськ Челябінської області, німець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 08.06.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1957 році.

Кіндеркнехт Петро Петрович, 1924, м.Миколаїв, німець, із службовців, освічений, проживав у м.Миколаєві. Слюсар маслозаводу. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 07.10.1944р. засуджений до 8 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1989 році.

Кишко-Жгерський Йосип Йосипович, 1893, м.Соколка (Польща), литовець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Керівник відділу землевлаштування. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.12.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Ковальський Василь Васильович, 1893, с.Себіно Ново-Одеського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Керівник житлоуправління №2. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 02.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Козеол Віктор Карлович, 1887, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Старший конструктор заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Колісниченко Василь Климович, 1879, м.Очаків, українець, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Технік Миколаївського торговельного порту. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 28.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував в Усть-Вимтабі НКВС. Реабілітований в 1957 році.

Комаровський Карл Телесфорович, 1909, м.Миколаїв, поляк, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Формовщик заводу "Дормашина". Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією всього майна. Страчений 17.11.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Комаровський Телесфор Олександрович, 1879, м.Несвиж (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар артілі. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 17.11.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Консицький Микола Миколайович, 1892, м.Миколаїв, поляк, із міщан, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 04.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 19.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Кончуговський Осип Викентійович, 1872, Конопниці, Люблінського повіту, поляк, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Штукатур. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.10.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Корнієнко Іларіон Трохимович, 1891, с.Явкіно, Баштанського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 22.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією всього майна. Страчений 14.06.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Костюк Прокофій Овсійович, 1878, с.Лахнівка Київської області, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Фаршировщик м'ясокомбінату. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 10.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у м.Караганді. Реабілітований в 1958 році.

Костянтинов Яків Костянтинович, 1890, м.Самара, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Розмітник майстерні порту. Особливою Народою

при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 21.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Помер в ув'язненні 04.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Костянтинівський Данило Михайлович, 1902, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта незакінчена вища, проживав у м.Миколаєві. Слідчий окружного суду. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 02.04.1928р. засуджений до 3 років ВТТ. Покарання відбував у м.Свердловську. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 03.08.1930р. справу припинено.

Кравцевич Олександра Василівна, 1902, м.Москва, росіянка, із службовців, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 11.02.1938р. засуджена до 10 років ВТТ з конфіскацією всього майна. Після звільнення проживав у м.Малоярославець. Реабілітована в 1957 році.

Краснопольський Григорій Васильович, 1901, с.Бистрик Чернігівської волості, українець, із селян, освіта спеціальна, проживав у м.Миколаєві. Командир технічної роти 15 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом Київського Особливого Військового Округу від 03.10.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Магаданській області. Особливою Народою при МДБ СРСР від 19.01.1952р. зісланий в район Колими. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1958 році.

Красношевська-Макарова Фаня Ілінічна, 1904, Цюрупинський р-н Миколаївської області, єврейка, із робітників, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 05.02.1938р. засуджена до 8 років ВТТ. Покарання відбувала у Темтабі. Реабілітована в 1957 році.

Красовський Петро Єлісейович, с.Рябусан Гомельського округу, білорус, із селян, малоосвічений, без постійного місця проживання. Особливою Народою при ОДПУ від 29.03.1929р. засуджений до 3 років концтаборів. Покарання відбував у Казахстані. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1957 році.

Кржечковський Павло Павлович, 1878, с.Волоськово Подільської губернії, поляк, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Кресляр заводу ім. А.Марти. Рішенням Наркомі Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 04.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 19.11.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Кривоніс Семен Романович, 1893, с.Станіслав Херсонської області, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Такелажник. Рішенням Наркомі Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Кровопускова Наталія Германівна, 1901, м.Миколаїв, росіянка, із службовців, освіта середня, проживала у м.Миколаєві. Безробітна. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 27.07.1937р. засуджена до 3 років ВТТ. Покарання відбувала в Ухтпечтабі. Реабілітована в 1957 році.

Крокосенко Петро Афанасійович, 1880, м.Ново-Георгієвськ, українець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Токар по дереву. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 04.10.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Звільнений 31.05.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Кубицький Франц Йосипович, 1879, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Майстер котельного цеху заводу ім. А.Марти. Рішенням Наркомі Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Кумельський Євген Костянтинович, 1875, с.Дубно, Волинської губернії, українець, із службовців, освіта незакінчена вища, проживав у м.Миколаєві. Економіст. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 02.01.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Кун Готфрід Георгійович, 1907, с.Надіївка, Челябінської губернії, німець, освіта середня, проживав на ст.Водопій, Миколаївської області. Технік. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 16.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував в Устьвимабі. Після звільнення проживав у с.Парутіно Миколаївської області. Реабілітований в 1959 році.

Купчевський Серафим Серафимович, 1897, ст.Каменська Донецької області, українець, із духовенства, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Електрик. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.02.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Курабо Домінік Петрович, 1891, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар. Рішенням Наркомі Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений. Дата невідома. Реабілітований у 1957 році.

Куриц Ольга Абрамівна, 1901, м.Миколаїв, єврейка, із робітників, освіта середня, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 16.02.1938р. засуджена до 8 років ВТТ. Покарання відбувала у Карельській АРСР. Звільнена 07.01.1946р. Проживала у м. Миколаєві. Реабілітована в 1957 році.

Курьянов Іван Олександрович, 1884, с.Борщове Козловського р-ну Тамбовської області, росіянин, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Начальник зв'язку Миколаївського торгового порту. Рішенням Наркомі Внутрішніх Справ і Генерального Прокурора СРСР від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Кусс Петро Олександрович, 1887, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар заводу "Астра". Рішенням Наркомі Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 04.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 19.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Лавочин Сергій Іванович, 1895, с.Савенці Брянської губернії, росіянин, із селян, освічений, проживав у м.Миколаєві. Робітник-вальцювальник заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував на ст.Пунса. Після звільнення проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1958 році.

Лапшук Фросина Семенівна, 1899, с.Воскресенськ Миколаївської області, українка, із селян, освіта середня, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Рішенням Особливої Народи при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 28.08.1938р. засуджена до 5 років ВТТ. Після звільнення проживала у м.Миколаєві. Реабілітована в 1957 році.

Лахновський Захар Дмитрович, 1884, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Багермейстер морського порту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією всього майна. Страчений 07.10.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Лебедев Георгій Степанович, 1897, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Вантажник Миколаївського торгового порту.

Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 11.03.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Левін Давид Юхимович, 1905, м.Широкое Дніпропетровської області, єврей, із торговців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Нормувальник артилі "Інпроскомбінат". Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 15.01.1937р. засуджений до 5 років ВТТ. Покарання відбував в Воркуто-Печерських ВТТ, потім проживав у м.Воркута, м.Шахти Калининської області. Реабілітований в 1957 році.

Лерхе Жан Якович, 1899, Курляндська губернія (Латвія), латиш, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Обрубщик заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 12.01.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 12.01.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Литвиненко Михайло Васильович, 1888, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Нормувальник заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 04.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Лібек Макс Петрович, 1892, м.Тирасполь, німець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Вчитель. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 21.09.1937р. Реабілітований в 1990 році.

Лібес Йосип Григорович, 1911, м.Глодось Одеської області, єврей, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Інженер заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Лінденберг Антон Аполінарійович, 1883, м.Щетовиче (Австрія), поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Технолог заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 04.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 19.11.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Лінек Олександр (по-батькові - відсутне), 1914, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Тесляр. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 25.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 03.01.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Лінке Віктор Емілійович, 1903, м.Севастополь, німець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Лаборант-металограф заводу "Дормашина". Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 03.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією всього майна. Страчений 08.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Літке Гуго Карлович, 1880, ст.Горожна Житомирського повіту, німець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 21.09.1937р. Реабілітований в 1990 році.

Лорбер Ганс Гансович, 1899, м.Відень, австрієць, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Майстер обробки металів. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 04.11.1937р. висланий за межі СРСР. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Любнер Хая-Голда Йосипівна, 1904, ст.Добровеличківка Одеської області,

еврейка, освіта середня, проживала у м.Миколаєві. Касир. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР в 1938р. засуджена до 5 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована в 1957 році.

Майер (Орлович) Едуард Генріхович (Абрам Соломонович), 1882, м.Томськ, караїм, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Голова Миколаївської міської ради Осоавіахіму. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 23.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений в 26.09.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Македонська Ніна Георгіївна, 1899, с.Дубровка Іркутської області, росіянка, із міщан, освіта середня, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 30.12.1936р. засуджена до 3 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована в 1957 році.

Македонський Віктор Семенович, 1881, м.Одеса, росіянин, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Економіст Миколаївського інструментально-тракторного заводу. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 30.12.1936р. засуджений до 5 років ВТТ. Покарання відбував у Устпечтабі. Реабілітований в 1957 році.

Малкен Юрій Янович, 1891, м.Перново (Естонія), естонець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Механік заводу ім.А.Марті. Комісією Наркома Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений. Дата невідома. Реабілітований в 1957 році.

Мараховський Петро Михайлович, 1888, с.Касперівка Н-Одеського р-ну, українець, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар хлібзаводу. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 20.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.02.1938р. Реабілітований в 1959 році.

Маргеліс Спиридон Панайотович, 1873, ост.Левкас (Греція), грек, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Сторож пивбару №4. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Мариковський Петро Калинович, 1903, с.Цареводар Херсонського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Після звільнення проживав у с.Цареводар. Реабілітований в 1957 році.

Марковський Георгій Олексійович, 1885, м.Миколаїв, росіянин, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Технік-будівельник Миколаївського міськздраввідділу. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 22.04.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.06.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Мартинюк Степан Максимович, 1883, с.Підболотне Гродненської губернії (Польща), білорус, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Листоноша в міськвідділі зв'язку. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 21.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував в Карагандинській області. Звільнений в червні 1943 року. Після звільнення проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1957 році.

Маслов Віталій Кирилович, 1904, с.Милятино (Польща), українець, із селян, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Прокурор м.Миколаєва. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 21.06.1938р. засуджений до 8 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1990 році.

Маструко Йосип Семенович, 1898, с.Углян провінція Далмація (Югославія), хорват, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Маляр заводу "Астра". Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Ярославській області. Помер 13.03.1943р. в м.Рибінськ. Реабілітований в 1957 році.

Матусевич Павло Данилович, 1897, м.Турець Мінської губернії (Польща), білорус, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Ветеринар 44 стрілецького полку 15 стрілецької дивізії. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Мацьковський Семен Васильович, 1904, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Начальник штабу ПВО заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 26.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 04.11.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Машанов Василь Костянтинович, 1876, м.Кунгур Уральської області, росіянин, із службовців, освіта середня технічна, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 30.12.1936р. засуджений до 3 років ВТТ. Покарання відбував в Карагандинських таборих. Після звільнення проживав у м.Кунгур. Реабілітований в 1957 році.

Машанова Єлизавета Василівна, 1884, м.Красноярськ, росіянка, із торговців, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 30.12.1936р. заслана в Казахстан на 5 років. Покарання відбувала в м.Алма-Аті. Подальша доля невідома. Реабілітована в 1957 році.

Медведецький Костянтин Олександрович, 1910, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Медведецький Олександр Йосипович, 1872., с.Тяупишки Курляндської губернії (Польща), поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Пенсіонер, інвалід. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 26.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 09.10.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Меєрович Юхим Ізраїльович, 1893, м.Миколаїв, єврей, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар електро-ремонтного цеху заводу ім. А.Марті. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 02.03.1929р. висланий в Казахстан на 3 роки. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 17.05.1929р. відмінено рішення від 02.03.1929р. Дозвіл вільного проживання на території СРСР.

Мелян Микола Васильович, 1894, с.Мамаєвці Буковина (Румунія), українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Столяр на будівництві ТЕЦ. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 02.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Мерчак Пилип Олександрович, 1893, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Приймальник заводу ім. А.Марті. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 21.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував: Свердловська область, с.Табори. Звільнений в 1944р.

Помер в 1948 році. Реабілітований в 1957 році.

Метелиця Михайло Йосипович, 1877, с.Теневичі Віленської губернії, поляк, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Пенсіонер. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського 14.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.10.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Миронець Ганна Михайлівна, 1900, м.Чернігів, українка, із службовців, освіта незакінчена вища, проживала в м.Миколаєві. Студентка Миколаївського педагогічного інституту. Постановою Уповноваженого II відділу ДПУ УНКВС по Миколаївській області Киреева від 09.12.1938р. справу припинено.

Мироян-Гурин-Гаречин Григорій Арменакович, 1913, м.Ерзерум (Туреччина), вірмен, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Інспектор енергозбуту. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 15.09.1945р. засуджений до 5 років ВТТ. Покарання відбував у Комі АРСР. Рішенням Особливої Народи при МДБ СРСР від 16.09.1949р. висланий у Красноярський край. Реабілітований в 1958 році.

Мишагін Микита Васильович, 1896, с.Каменка Орловської губернії, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Пічник заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 03.01.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Мілковський Іван Васильович, 1895, с. Вершино-Камінка Миколаївської області, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Шліфувальник заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ і Прокурора СРСР від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1989 році.

Міллер Герман Генріхович, 1896, м.Руда (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Скляр. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 21.10.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Міллер Томас Мартинович, 1887, м.Баку, німець, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Директор школи №22. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 01.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Мінцер Йосип Сигизмундович, 1895, м.Вапернайтор (Австрія), поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Майстер заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 07.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений. Дата невідома. Реабілітований в 1957 році.

Міркін Еля Борисович, 1890, с.Саковичі Мінської губернії, єврей, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий відділом "Молочарсоюз". Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 27.12.1928р. засуджений до заслання на Урал на 3 роки. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Могильницький Сергій Георгійович, 1903, с.Василишино Вітебської області, білорус, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Приймальник авіамайстерень у школі морських льотчиків. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 25.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений. Дата невідома. Реабілітований в 1956 році.

Мочар Карпо Іванович, 1888, с.Нерубайка Слізаветградського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Чоботар артілі "Колтруд". Рішенням

Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 07.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.12.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Мусарян Анет Кеворкович, 1889, м.Хнус (Туреччина), вірмен, із кустарів, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Продавець артілі ім.Шевченка. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 10.08.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 16.08.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Мускіна-Овсієнко Віра Марківна, 1907, м.Миколаїв, росіянка, із робітників, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Рахівник. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 10.02.1938р. засуджений до 5 років ВТТ з конфіскацією всього майна. Покарання відбувала у Казахстані. Після звільнення проживала у м.Миколаєві. Реабілітована в 1957 році.

Мухіна-Новікова Марія Семенівна, 1903, м.Миколаїв, українка, із робітників, малоосвічена, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 05.02.1938р. засуджена до 8 років ВТТ. Покарання відбувала у Темтабі НКВС. Після звільнення проживала у м.Миколаєві. Реабілітована в 1956 році.

Мушаренко Устим Мефодійович, 1904, с.Водопій Миколаївського р-ну, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Вантажник Миколаївського військового порту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 02.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Напрієнко Борис Васильович, 1903, м.Бежиця Орловської області, росіянин, син священника, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий облторгом. Рішенням Трійки від 09.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 27.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Нацупов Петро Дмитрович, 1888, м.Херсон, українець, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Водопровідник Миколаївського міськводоканалу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 27.11.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Непокупна Ганна Луїзівна, 1889, м.Полтава, німкеня, із робітників, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Рішенням Особливої Народи при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 16.12.1944р. засуджена на заслання в Сузунський р-н Новосибірської області на 5 років з конфіскацією майна. Померла в Новосибірській області в листопаді 1945р. Реабілітована в 1956 році.

Нестеренко Василь Маркович, 1880, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Коваль, майстер заводу ім.А.Марті. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 11.10.1939р. засуджений до 5 років ВТТ. Відбуваючи покарання помер в Івдельтабі НКВС 19.07.1943р. Реабілітований в 1958 році.

Нестеров Іван Тиханович, 1888, м. Миколаїв, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар-водопровідник житлового відділу заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 21.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 14.06.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Никифорова Надія Пилипівна, 1901, с.Мар'ївка Баштанського р-ну Миколаївської області, росіянка, із службовців, освіта середня, проживала у м.Миколаєві. Вчитель дитячого дому ім.Петровського. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 10.02.1938р. засуджена на заслання у Казахстан на 5 років. Покарання відбувала у м.Байрам-Алі. Після звільнення проживала у

м.Миколаєві. Реабілітована в 1958 році.

Никора Михайло Іванович, 1896, с.Пересадівка Миколаївського р-ну, українець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий відділом обліку Миськводопроводу. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 04.11.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Нізул Ілля Викентійович, 1898, с.Понижани Лодзінської області (Польща), білорус, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Контролер держбанку. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 04.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 04.11.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Нікітін Петро Семенович, 1891, м.Миколаїв, росіянин, із міщан, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий гуртожитком. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Німцова Антоніна Луїзівна, 1882, м.Полтава, німкеня, із робітників, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Домгосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 16.12.1944р. засуджена на заслання в Сузунський р-н Новосибірської області на 5 років з конфіскацією майна. Покарання відбувала у спецпоселенні в Сузунському р-ні по 27.12.1954р. Реабілітована в 1956 році.

Огрозинський Тимофій Іванович, 1912, с. Царево-Дар'ївка Білозерського р-ну, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Шеф-повар міського військкомату. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 07.10.1944р. засуджений до 10 років ВТТ з конфіскацією всього майна. Покарання відбував у Красноярському краї. Після звільнення проживав у м.Черногорську Красноярського краю. Реабілітований в 1959 році.

Оженець Петро Юрійович, 1893, с.Ягани (Литва), латиш, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Шліфувальник заводу ім. А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.09.1938р. засуджений на заслання у Казахстан на 5 років. Покарання відбував у Семіпалатинській області. Реабілітований в 1957 році.

Озеров Олександр Юхимович, 1898, с.Єрмолівка Привільнянського р-ну, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Вантажник торговельного порту. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 02.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у бухті Начаєво. Після звільнення проживав у с.Привільне. Реабілітований в 1958 році.

Округ Роман Назарович, 1901, с.Масевичі Мінської губернії, білорус, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Чорноробочий заводу "Незможник". Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 21.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Свердловській області. Реабілітований в 1957 році.

Олесинський Пилип Юлісович, 1896, м.Миколаїв, поляк, із кустарів, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Мідник заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркомун Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 11.03.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Орлов Георгій Львович, 1885, м.Миколаїв, росіянин, із міщан, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Кіномеханік. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 08.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією

особистого майна. Страчений 27.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Орлов Іван Миколайович, 1889, Курська область, росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер. Військовим Трибуналом Київського Особливого Округу від 31.10.1938р. засуджений до 5 років ВТТ. Військовим Трибуналом Київського Особливого Округу від 14.02.1939р. покарання знижено до 3 років ВТТ. Після звільнення проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1958 році.

Павлюченко Ананій Федосійович, 1902, с.Явкіно Миколаївського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Чорноробочий заводу ім. А.Марті. Особливою Народою при Колегії ДПУ УСРР від 10.05.1929р. засуджений на заслання на Урал строком на 3 роки. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Панайоті Олександр Іванович, 1899, с.Березовки Одеської області, грек, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий магазином. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 10.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Після звільнення проживав у м.Александрія Кіровоградської області. Реабілітований в 1957 році.

Пантусов Сергій Сергійович, 1902, м.Миколаїв, росіянин, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий відділом заводу ім. 61 Комунара. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 09.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував на ст.Сухобезводна Горьківської залізниці. Звільнений 22.11.1947р. Реабілітований в 1956 році.

Панченко Денис Прокопович, 1892, х.Мишургикова Полтавської області, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Каменяр заводу "Дормашина". Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 28.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1959 році.

Пекарський Йосип Йосипович, 1878, с.Масиловичі Гродненської губернії (Польща), білорус, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Інвалід 3 групи. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 19.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений. Дата невідома. Реабілітований в 1957 році.

Пержул Микола Георгійович, 1895, с.Коновки (Румунія-Бесарабія), українець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Начальник штабу 44 стрілецького полку, майор. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 29.01.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 10.03.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Пернатій Єлізар Петрович, 1890, с.Малинівка Ново-Одеського р-ну, молдаванин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Підкатник на лісопильному заводі. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 14.11.1937р. засуджений до 8 років ВТТ. Покарання відбував в Улан-Уде. Реабілітований в 1957 році.

Песнякевич Іларіон Дмитрович, 1892, с.Загор'є Мінської губернії, росіянин, із селян, проживав у м.Миколаєві. Експедитор. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 05.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у м.Караганді. Помер у с.Домики Карагандінської області в 1939р. Реабілітований в 1957 році.

Петровський Карпо Феліціанович, 1880, с.Томишки Ковельської губернії (Латвія), латиш, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Наркому Внутрішніх справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до

розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Петровський Петро Йосипович, 1894, с.Киселівка Миколаївської області, поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Механік торговельного порту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 07.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Петросян Петрос Соломонович, 1899, с.Норшен (Туреччина), вірмен, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Сторож на хлібзаводі. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 26.07.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Петросян Аванес Петрович, 1888, м.Муш (Туреччина), вірмен, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Пекар. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 03.07.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Писецький Іван Григорович, 1896, с.Стайки (Польща), поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Маляр заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Підірманов Олександр Никифорович, 1894, с.Максим Чернігівської області, українець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер дитячих ясель №11, 12. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 03.06.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Платонов Григорій Іванович, 1895, с.Слав'янськ Донецької області, росіянин, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер торговельного порту. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Пляшкевич Анатолій Федорович, 1901, м.Смоленськ, росіянин, із служителів культу, освіта середня спеціальна, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий військовим кабінетом і викладач військових дисциплін Миколаївського педінституту. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 27.04.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 18.07.1938р. Реабілітований у 1989 році.

Польовий Григорій Федорович, 1899, м.Таганрог, українець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Хімік-лаборант. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 03.10.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Полянський Анатолій Азарович, 1888, м.Красностав (Польща), росіянин, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Вчитель школи №10. В 1931р. засуджений до розстрілу, який замінено 10 роками ВТТ. Звільнений у 1934р. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 11.10.1939р. засуджений до 8 років ВТТ. Після звільнення проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1957 році.

Поминальник Дмитро Савович, 1899, м.Миколаїв, українець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий майстернями. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 14.01.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 15.02.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Поминальник Нестор Савович, 1899, м.Миколаїв, українець, із службовців, освіта незакінчена вища, проживав у м.Миколаєві. Технік заводу ім. 61 Комунара. Рішенням

Наркому Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 17.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 27.11.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Поминальник Олександр Савович, 1899, м.Бориспіль Київської області, українець, із службовців, освіта незакінчена вища, проживав у м.Миколаєві. Інспектор-ревізор Миколаївторгу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 14.01.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 15.02.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Попандопуло Леонід Йосипович, 1888, м.Євпаторія, грек, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Інженер заводу ім. А.Марті. Рішенням Трійки при Колегії ДПУ УСРР від 05.04.1934р. засуджений до 5 років ВТТ умовно. В 1939р. справу припинено у зв'язку зі смертю. Реабілітований в 1958 році.

Португаль Григорій Дмитрович, 1898, с.Тадани Львівської області, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий цехом Миколаївського м'ясокомбінату. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Прохоров Сергій Олександрович, 1879, м.Миколаїв, росіянин, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Технік Миколаївського аптекоуправління. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 28.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1957 році.

Пятенко Іван Дмитрович, 1886, м.Миколаївськ Сталінградської області, росіянин, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар заводу ім. А.Марті. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 16.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Прикульському табулпункті. Реабілітований в 1989 році.

Раскіна Єлизавета Ельвіна, 1886, колонія Ефенгар Миколаївської області, єврейка, із робітників, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 05.02.1938р. засуджена до 5 років ВТТ. Покарання відбувала у Казахстані. Реабілітована в 1957 році.

Ревенко Олександр Степанович, 1900, м.Миколаїв, українець, із службовців, самоучка, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Військовим Трибуналом військової частини 4341 від 09.03.1938р. засуджений до 7 років ВТТ. Рішенням Особливої Народи від 03.08.1949р. засуджений на заслання у Красноярський край. Реабілітований в 1957 році.

Ренебуш Роберт Якович, 1895, м.Рига (Латвія), латиш, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Обліковець матеріальних цінностей житлового відділу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 09.08.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Ренер Йосип Людвигович, 1911, с.Карлсруе Карл-Лібкнехтського р-ну, німець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Верстатник на лісопильному заводі. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 14.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 27.11.1937р. Реабілітований в 1961 році.

Реслер Амброс Францевич, 1892, с.Ротштадт Доманівського р-ну, німець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Гоняльщик "Заготзерна". Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1990 році.

Рисман Семен Йосипович, 1897, с. Новий Буг Миколаївської області, єврей, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Замісник завідуючого Миколаївського міськземвідділу. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській

області від 26.09.1938. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 01.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Ришкевич Олексій Георгійович, 1913, м.Кішинів, росіянин, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Інженер. Особливою Нарадою при Міністерстві Держбезпеки СРСР від 19.08.1950р. засуджений на заслання у Красноярський край. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1958 році.

Розмірюк Дмитро Антонович, 1883, с.Королівка (Польща), росіянин, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Охоронник лісопилного заводу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 23.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 09.10.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Розторгуєв Григорій Костянтинович, 1891, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Рішенням Окружного Прокурора Лунілова від 12.02.1929р. справу припинено.

Романцев Микола Григорович, 1903, м.Одеса, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Робітник заводу ім. А.Марті. Особливою Нарадою при Колегії ОДПУ від 22.09.1928р. засуджений до 6 місяців. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1990 році.

Сава-Савенко Михайло Миколайович, 1871, х. Савенко-Посталатсьєв Варварівського р-ну, грек, із поміщиків, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Особливою Нарадою при Колегії ДПУ від 04.11.1922р. позбавлений права проживати у Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, Україні з прикріпленням до певного місця проживання на 3 роки. Реабілітований в 1990 році.

Савин Ростислав Іванович, 1912, м.Миколаїв, українець, із міщан, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Художник історичного музею. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Савков Іван Євгенійович, 1882, м.Ленінград, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар заводу "Дормашина". Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Салоника Емануїл Митрофанович, 1894, м.Миколаїв, грек, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Інженер заводу "Дормашина". Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Кулай-табі Архангельської області. Після звільнення в 1947р. проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1958 році.

Самченко Олександр Авакумович, 1886, м.Кожанка Київської губернії, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Старший майстер механічного цеху трампарку. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Саркісян Мкритич Сукіясович, 1898, м.Макуджук (Вірменія), вірмен, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Вчитель школи №13. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 27.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 27.07.1938р. Реабілітований в 1956 році.

Саркісян Самбо Артемович, 1895, с.Норшен (Туреччина), вірмен, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Військовослужбовець. Особливою Нарадою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 15.09.1945р. засуджений до 5 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1958 році.

Свенцицький Каміль Антонович, 1887, с.Дзекунка Новгород-Волинського р-ну, поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Продавець Миколаївторгу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Свєтов Тихін Дмитрович, 1896, с.Кипеть Калужської губернії, росіянин, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Пічник заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 17.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 03.01.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Секлоцький Віктор Станіславович, 1914, м.Миколаїв, поляк, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Електрик заводу "Дормашина". Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Секлоцький Олександр Станіславович, 1917, м.Миколаїв, поляк, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 02.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Каргопольтабі НКВС. Реабілітований в 1957 році.

Сердюков Григорій Михайлович, 1888, с.Нова Прага Знаменського р-ну, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар трамвайного парку. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Спецколегією засуджений до 4 років в'язниці. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1957 році.

Серманович Іпполіт Михайлович, 1895, м.Терноград (Польща), росіянин, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Пічник будівельного заводу ім. А.Марті. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 21.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 19.02.1944р. справу припинено. Реабілітований в 1989 році.

Сибєр Олександр Васильович, 1890, м.Миколаїв, німець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий базою Миколаївського порту. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 28.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 11.10.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Сигинов Іван Дмитрович, 1885, м.Обоянь Курської губернії, росіянин, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Начальник цеху заводу ім.Носенка. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 04.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Онегтабі. Помер в ув'язненні 08.04.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Сидоропуло Діоген Пилипович, 1890. м.Константинопіль, грек, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер райспоживспілки. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ СРСР і Прокурора СРСР від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 05.02.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Симанович Юрій Маркович, 1906, м.Керч, єврей, із міщан, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 02.03.1929р. засуджений на заслання у Сибір на 3 роки. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 15.04.1929р. справу припинено.

Симиділіхін Агафон Олексійович, 1886, с.Региці Орловської губернії, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Пічник заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу.

Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Синій Пилип Васильович, 1895, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар Миколаївського торговельного порту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 29.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Воркуті Комі АРСР. Після звільнення проживав у м.Воркуті, м.Миколаєві. Реабілітований в 1959 році.

Синицький Павло Михайлович, 1889, с. Ново-Покровське Одеського округу, українець, із духовенства, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Священник Олександро-Невської церкви. Особливою Народою при Колегії ДПУ УСРР від 28.10.1929р. засуджений до 3 років ВТТ. Покарання відбував на Соловках. Реабілітований в 1989 році.

Сириця Степан Маркович, 1897, м.Невель Псковської губернії, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 29.03.1929р. засуджений до 3 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1990 році.

Ситова Марія Савівна, 1897, м.Миколаїв, росіянка, освіта середня, проживала у м.Миколаєві. Медсестра міської лікарні. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 28.08.1938р. засуджена до 5 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована в 1956 році.

Соловійов Анатолій Іванович, 1929, м.Москва, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Комендант гуртожитку. Особливою Народою при Міністерстві Держбезпеки СРСР від 24.02.1952р. засуджений до 15 років ВТТ. Покарання відбував у Архангельській, Вологодській областях. Звільнений 22.10.1958р. Реабілітований в 1958 році.

Соловійова Марія Станіславівна, 1889, м.Гута-Скидня Львівської області, полька, із робітників, малоосвічена, проживала у м.Миколаєві. Няня у яслях №4. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 27.12.1937р. засуджена до 5 років ВТТ. Покарання відбувала у Картабі НКВС. Подальша доля невідома. Реабілітована в 1956 році.

Спихальський Казимир Йосипович, 1881, с.Богуславці Варшавської губернії, поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар заводу "Дормашина". Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 10.09.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Станкевич Петро Герасимович, 1883, с.Антонопіль Подільської губернії, поляк, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Кочегар міських бань. Рішенням Наркомі Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.10.1947р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Судаков Іван Васильович, 1906, м.Миколаїв, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Інструктор заводу ім. А.Марті. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 15.01.1937р. засуджений до 5 років ВТТ. Покарання відбував у м.Воркуті. Помер 2.12.1943р. у м.Воркуті. Реабілітований в 1957 році.

Сулківський Карл Петрович, 1890, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Старший електрик заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Наркомі Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Сулківський Лука Петрович, 1885, м.Миколаїв, поляк, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Майстер тресту. Рішенням Наркомі

Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Суліковський Микола Петрович, 1898, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Нормувальник заводу "Астра". Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 15.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.11.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Сурант Василь Михайлович, 1903, м.Миколаїв, росіянин, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Інструктор по зварюванню заводу "Дормашина". Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 03.10.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.10.1938р. Реабілітований в 1958 році.

Сухачов Юхим Васильович, 1892, Орловська губернія, росіянин, із селян, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 08.10.1928р. засуджений на заслання у Сибір на 3 роки. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 12.11.1931р. справу припинено.

Таранов Данило Харлампович, 1893, с.Гур'ївка Н-Одеського р-ну, українець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Вантажник артілі. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Помер в ув'язненні 21.02.1943р. Реабілітований в 1958 році.

Таранович Фелікс Людвигович, 1883, с.Лубчі (Польща), поляк, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Робітник Миколаївської аптекарської бази. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 10.10.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Сибіртабі НКВС. Після звільнення проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1957 році.

Тента Сергій Миколайович, 1891, с.Бахметьєво Харківської області, українець, із селян, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Викладач робфаку Одеського університету у м.Миколаєві. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 02.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Комі АРСР. Звільнений в 1946р. Помер 17.10.1956р. у м.Миколаєві. Реабілітований в 1957 році.

Тиневська Пелагея Яківна, 1889, м.Миколаїв, росіянка, із робітників, малоосвічена, проживала у м.Миколаєві. Домогосподарка. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 28.08.1938р. засуджена до 5 років ВТТ. Після звільнення проживала у м. Миколаєві. Реабілітована в 1957 році.

Ткаченко Володимир Васильович, 1907, с.В.Корениха Миколаївської області, українець, із службовців, освіта спеціальна, проживав у м.Миколаєві. Начальник моторного цеху школи морських льотчиків. Рішенням Трійки УНКВС по Миколаївській області від 25.04.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 25.07.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Томашевський Лаврентій Дем'янович, 1883, с.Мирга (Польща), поляк, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Експедитор заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 04.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 19.11.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Травицький Семен Єлисейович, 1890, с.Гур'ївка Н-Одеського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Кравець-кустар. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 13.04.1932р. справу припинено.

Трендовський Франц Антонович, 1886, м.Шумськ Волинської губернії, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Майстер Миколаївського

м'ясокомбінату. Особливою Нарадою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 10.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Ухтічтабі НКВС. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1958 році.

Трепанівський Артур Йосипович, 1892, м.Варшава (Польща), поляк, із міщан, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий артїлі. Особливою Нарадою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 10.12.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував в Картабі НКВС. Після звільнення проживав у с.Богданівка Привільненського р-ну. Реабілітований в 1955 році.

Тягун Анатолій Микитович, 1921, м.Н-Одеса, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Електрик заводу ім.А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 03.12.1937р. засуджений до 8 років ВТТ. Покарання відбував у Каргопольтабі. Після звільнення 9.10.1945р. проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1957 році.

Ульке Трохим Васильович, 1889, с.Селеніти Бендерського повіту, молдаванин, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Кочегар хлібзаводу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 16.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.12.1937р. Реабілітований в 1937 році.

Уманець Олена Дмитрівна, 1913, м.Гродно, полька, із службовців, освіта початкова, проживала у м.Миколаєві. Бухгалтер-оператор держбанку. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р. засуджена до розстрілу. Страчена 08.12.1937р. Реабілітована в 1959 році.

Урсулов Степан Прокопович, 1905, с.Себіно Н-Одеського р-ну, українець, із селян, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Електромонтер електроморського тресту. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував в м.Устьєві Комі АРСР. Помер в таборі 28.12.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Фасрмарк Самуїл Єхилевич, 1909, м.Миколаїв, єврей, із міщан, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Робітник заводу ім. А.Марті. Особливою Нарадою при Колегії ДПУ УСРР від 08.06.1927р. засуджений на заслання за межі УСРР на 3 роки. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Федотов Іван Якович, 1904, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Управляючий справами заводу ім.А.Марті. Постановою старшого слідчого слідчої частини НКДБ УРСР від 23.04.1941р. справу припинено.

Фішер Валентин Петрович, 1897, с.Малахово Березанського р-ну, німець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Бригадир трампарку. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1961 році.

Фомін Тихін Митрофанович, 1896, с.Вороніно Орловської губернії, росіянин, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Касир міськломбарду. Особливою Нарадою при Колегії ОДПУ від 21.12.1938р. засуджений на заслання до Уралу на 3 роки. Особливою Нарадою при Колегії ОДПУ від 01.10.1929р. справу припинено. Дозволено вільне проживання по СРСР.

Функ Олександр Германович, 1888, м.Миколаїв, німець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Технік Миколаївського торгового порту. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 28.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1957 році.

Ханін Андрій Іванович, 1889, м.Бендери (Бесарабія), молдаванин, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Вантажник в Миколаївському торговому порті. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 16.02.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у м.Караганді, Картаб НКВС. Помер у таборі. Реабілітований в 1957 році.

Ходоровський Ісаак Михайлович, 1805, м.Миколаїв, єврей, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Журналіст газет "Економічне життя", "Комуна". Постановою окружного прокурора від 12.02.1929р. справу припинено.

Цацкін Олександр Пилипович, 1895, м. Біла Церква Київської губернії, єврей, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Електрик заводу ім. А.Марті. Особливою Народою при Колегії ДПУ УСРР від 24.11.1928р. з-під варті звільнений. Справа припинена.

Церр Йосип Филипович, 1862, колонія Франкфельд Одеської області, німець, із селян, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Іздовий заводу "Дормашина". Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 14.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.10.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Цехан Василь Йосипович, 1881, с.Вулька Люблінської губернії (Польща), українець, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Береговий матрос заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Цехан Федор Йосипович, 1888, с.Вулька Люблінської губернії (Польща), українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Робітник заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 05.02.1938р. засуджений до розстрілу. Страчений 25.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Цехановський Кузьма Захарович, 1899, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Стругальник по металу заводу ім. А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Циглер Володимир Миколайович, 1889, м.Варшава (Польща), поляк, із міщан, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Артист. Постановою Особливої Народи при Колегії ДПУ УСРР від 11.08.1929р. засуджений до 5 років концтаборів. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1990 році.

Цорник Фрідріх Августович, 1889, колонія Н-Данціг Баштанського р-ну, німець, освіта незакінчена середня, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер Миколаївського торговельного порту. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 19.10.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 26.10.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Чергикало Микола Васильович, 1892, с.Райковщина Полтавської області, українець, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Плановик. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 02.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Черкасов Іван Антонович, 1886, с.Кіреївське Калужської губернії, росіянин, із робітників, малоосвічений, проживав у м.Миколаєві. Пічник Миколаївського стеклозаводу. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до

розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1959 році.

Черкес Михайло Григорович, 1908, м.Херсон, єврей, із робітників, освіта незакінчена вища, проживав у м.Миколаєві. Комірник Миколаївського пивоварного заводу. Особливою Народою при Міністерстві Держбезпеки СРСР від 13.02.1938р. засуджений на заслання у Архангельську область. Після звільнення проживав у м.Миколаєві. Реабілітований в 1955 році.

Чернохатов Микита Васильович, 1892, м.Миколаїв, українець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Майстер заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 04.11.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Чорний Микола Данилович, 1895, с.Баловне Миколаївського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Могильщик Миколаївського кладовища. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 19.05.1938р. засуджений до 3 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Чумаченко Свтропій Купріянович, 1899, с.Скобелево Володимирського р-ну, українець, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер Миколаївського бавовняного заводу. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 04.04.1938р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Куйбишевській області. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1957 році.

Шардт Йосип Йосипович, 1911, м.Миколаїв, німець, із службовців, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Слюсар Миколаївського трампарку. ішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 21.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Сибіртабі м.Марїнськ. Після звільнення проживав на ст.Лугова Дзямбульської області. Реабілітований в 1957 році.

Шардт Никодим Никодимович, 1900, м.Миколаїв, німець, із службовців, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер Миколаївського торговельного порту. ішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 28.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 11.10.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Шейнін Веніамін Михайлович, 1887, м.Миколаїв, єврей, із курсантів, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Юрист-консультант Миколаївського торговельного порту. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 27.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 07.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Шмідт Конрад Гаврилович, 1895, с.Мангейм Одеської області, німець, із селян, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Лікар Миколаївської лікарні. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 22.06.1937р. засуджений до 5 років ВТТ. Покарання відбував у Північсхідтабі НКВС. Після звільнення проживав у м.Комсомольську-на-Амурі. Реабілітований в 1957 році.

Шнайдер Петро Станіславович, 1897, с.Марїнське Каховського р-ну, німець, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Кочегар-слюсар заводу ім. А.Марті. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 01.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Шнеерсон Шмуль Зельманович, 1888, с.Подобрянкa Гомельського повіту, єврей, із міщан, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Безробітний. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 03.06.1942р. засуджений до 3 років ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Шредер Карл Готлібович, 1891, м.Бендери (Бесарабія), німець, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Механік Миколаївської взуттєвої фабрики.

Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 19.08.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Архангельській області. Після звільнення в 1947р. проживав у м.Кушка. Реабілітований в 1958 році.

Штауберг Володимир Олександрович, 1905, с.Нова Дмитрівка Новобузького р-ну Миколаївської області, українець, із службовців, освіта вища, проживав у м.Миколаєві. Старший конструктор заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 08.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 22.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Штефан Павло Порфирівич, 1899, ст.Кобиляки, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Кравець-кустар. Постановою уповноваженого окружного відділу ДПУ від 23.07.1928р. справу припинено.

Шубін Михайло Омелянович, 1898, с.Горене Дніпропетровської області, росіянин, із службовців, проживав у м.Миколаєві. Бухгалтер будівельного тресту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 26.09.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 04.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Щеглов Валентин Іванович, 1899, м.Ленінград, росіянин, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Майстер Миколаївського кінофототресту. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 08.10.1938р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Страчений 27.10.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Щипунов Олександр Павлович, 1904, с.Лупарно Привільнянського р-ну, українець, із селян, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Столяр радгоспу "Водник". Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 16.09.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Після звільнення проживав у м.Кривий Ріг. Реабілітований в 1955 році.

Юдкіс Еллі Ізраїльович, 1904, м.Чернігів, єврей, із міщан, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Завідуючий підписним поштовим відділенням. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 02.03.1929р. засланий в Сибір на 3 роки. Особливою Народою при Колегії ОДПУ від 14.12.1931р. позбавлений права після відбуття покарання проживання в 12 пунктах з прикріпленням до певного місця проживання на 3 роки. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 11.10.1935р. засуджений на заслання в Киргизію на 3 роки. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1989 році.

Юнг Яків Володимирович, 1908, с.Дорожинки Первомайського р-ну, українець, із робітників, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Начальник 3 дивізіону 15 стрілецької дивізії. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського засуджений до розстрілу. Страчений 07.01.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Юровський Ігнат Сергійович, 1889, с.Суворівка Н-Одеського р-ну, українець, із селян, освіта незакінчена середня, проживав у м.Миколаєві. Робітник пристані Держпароплавства. Рішенням Трійки при УНКВС по Миколаївській області від 30.12.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 14.02.1938р. Реабілітований в 1957 році.

Ягодзинський Іван Йосипович, 1892, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Розмітник заводу ім.А.Марті. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 26.11.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 08.12.1937р. Реабілітований в 1957 році.

Ягодзинський Йосип Йосипович, 1894, м.Миколаїв, поляк, із робітників, освіта початкова, проживав у м.Миколаєві. Водопровідник обласного будівельного тресту. Рішенням Наркому Внутрішніх Справ, Генерального Комісара Держбезпеки Єжова і Прокурора СРСР Вишинського від 23.09.1937р. засуджений до розстрілу. Страчений 09.10.1937р. Реабілітований в 1958 році.

Якубчик Адам Ігнатович, 1900, с.Метявичі Мінської губернії, поляк, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Нормувальник інструментально-тракторного заводу. Особливою Народою при Наркомі Внутрішніх Справ СРСР від 05.11.1937р. засуджений до 10 років ВТТ. Покарання відбував у Біртабі НКВС, ст.Біра. Подальша доля невідома. Реабілітований в 1959 році.

Яриз Олександр Іванович, 1903, с.Царичанка Дніпропетровської області, українець, із селян, освіта середня, проживав у м.Миколаєві. Контролер літейного цеху заводу ім. 61 Комунара. Рішенням Трійки при УНКВС по Одеській області від 03.11.1937р. засуджений до розстрілу з конфіскацією всього майна. Страчений 23.11.1937р. Реабілітований в 1956 році.

Підписано до друку 19.08.96. Формат 84x108 ¹/₃₂. Гарнітура «Балтіка».
Обл.-вид. арк. 5.32. Умовн. друк. арк. 3.18. Зам. № 978. Тираж 100 прим.

© Редакційно-видавнича група Миколаївського регіонального центру
соціальних досліджень Української Академії наук національного
прогресу
327017, м.Миколаїв, вул.В.Морська, 63, к.213. Тел. 39-91-47